

ARH Diss. B-26687

TARTU RIIKLIK ÜLIKOOL

ÜLDAJALOO KATEEDER

KOREA RAHVA VÕITLUS DEMOKRAATIA JA ISESEISVUSE EEST
PEALE TEIST MAAILMASÕDA

D i p l o m i t ö ö

E l s i e M e t s

ARHIIVKOGU

Juv. nr. 309.

T a r t u 1954

S i s s e j u h a t u s.

Suur Sotsialistlik Oktoobrirevolutsioon Venemaal tekitas maailma kapitalismi süsteemis suure lõhe ja avas uue epohhi inimühiskonna arenemises. Kapitalism lakkas olemast ainus ja kõikehaarav maailmajanduse süsteem, tema kõrvale tekkis ja hakkas arenema uus, sotsialistlik majandussüsteem.

Maailma lõhenemine kaheks teineteisele vastandlikuks leeriks oli Suurest Sotsialistlikust Oktoobrirevolutsioonist peale algava kapitalismi süsteemi üldkriisi põhiliseks ning otsustavaks näitajaks. Nende kahe süsteemi - sureva kapitalismi ja võitva sotsialismi süsteemi võitlus omandas järgenevalt määrava tähtsuse maailma ajaloos.

"Nende kahe leeri võitlus moodustab kogu tänapäeva elu telje, see moodustab kogu vana ja uue maailma tegelaste praeguse sise- ja välispoliitika sisu"¹.

Kapitalismi üldkriis tähendab seda, et kapitalism on saanud piduriks inimühiskonna progressiivse arengu teel. Vastuolu kapitalismi tootlike jõudude ja tootmissuhete

1 J.V.Stalin, Teosed 4.kd., Tallinn 1948, lk.225.

vahel on saavutanud enneolematu teravuse. Seda tõendavad kapitalismi üldkriisile iseloomulikud nähtused nagu töös- tuslike käitiste krooniline alakoormatus ja krooniline mas- siline tööpuudus. Seda sama tunnistab kapitalistliku tsükli deformeerumine, mis avaldub selles, et perioodilised liig- tootmise kriisid muutuvad võrratu sügavamaks, teravamaks, kestvamaks ja purustavamaks, lühikesed ajavahemikud kriiside vahel aga ei anna reas tähtsamais kapitalistlikes riikides kuigi suurt tootmise kasvu ega tõusu. Kaasaegse kapitalismi kõige kohutavamaks avaldumisvormiks on ülimal määral hävi- tavad imperialistlikud sõjad.

Kapitalismi vastuolude äärmise tervnemise pinnal puhke- sid maailmamajanduse kapitalistliku süsteemi kaks kriisi, mis avaldusid teravas tasakaalu rikkumises selles süsteemis ja põhjustasid kaht maailmasõda. Nagu ütles J.V. Stalin: "See- ga tekkis maailmamajanduse kapitalistliku süsteemi esimese kriisi tagajärjel esimene maailmasõda, teise kriisi taga- järjel aga tekkis teine maailmasõda"¹.

Teine maailmasõda, mis märgitses kapitalistliku süsteemi üldkriisi teise etapi algust, tõi sügavaid muudatusi kapitalismi ja sotsialismi jõudude vahekorda. Pärast teist maailmasõda on maailma kapitalistliku süsteemi üldkriisi

1 J. Stalin, Moskva linna Stalini valimisringkonna valijate valimiselsetelkoosolekutel peetud kõned, Tallinn 1950. lk. 10.

edasise teravnemise peamiseks nähtuseks kahe süsteemi jõudude vahekorra järsk muutumine sotsialismi kasuks, kapitalismi kahjuks ¹.

Jõudude vahekorrad muutusid sotsialismi kasuks kõigepealt selletõttu, et imperialismi ikkest vabanes rida Kesk- ja Kagu-Euroopa maid: Albaania, Bulgaaria, Ungari, Poola, Rumeenia, Tšehhoslovakkia.

Kahe süsteemi jõudude vahekorrad muutusid ka kapitalistliku maailma järsku nõrgenemise tagajärjel sel teel, et kuuest imperialistlikust suurriigist (Saksamaa, Jaapan, Põhja-Ameerika Ühendriigid, Prantsusmaa, Itaalia) langes välja kolm riiki (Saksamaa, Itaalia, Jaapan) sõjalise lüüasaamise tagajärjel. Sellega hävitati rahvusvahelise imperialistliku reaktsiooni väljapaistvad löögijõud.

Suureks sündmuseks, mis põhjustas demokraatia jõudude tugevnemist kogu maailmas, oli Saksa Demokraatliku Vabariigi loomine.

Kapitalismi üldkriisi eriti märkimisväärseks näitajaks sõjajärgsel perioodil kahe leeri terava võitluse kõrval on imperialismi koloniaalsüsteemi langus ².

Koloniaalsüsteemi kriis seisneb selles, et koloniaal- ja sõltuvate maade "...rahvad ei taha enam elada endist viisi.

1 G.V.Kozlov, Maailma kapitalistliku süsteemi üldkriis ja selle teravnemine sõjajärgsel perioodil, Tallinn 1953, lk.23.

2 E.Вапра, Основные вопросы экономики и политики империализма, Госполитиздат 1953, стр.15.
Москва

Emamaa valitsevad klassid ei saa enam asumaid endist viisi valitseda¹ .

Kolooniate ja sõltuvate maade raske kurnamine oli sügavamaks põhjuseks koloniaal- ja sõltuvate rahvaste rahvuslik-vabastusvõitlusele, mis saavutas esmakordselt suure ulatuse pärast esimest imperialistlikku maailmasõda otseselt Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni mõju all.

Suur Sotsialistlik Oktoobrirevolutsioon näitas imperialismi ikke hävitamise võimalikkust, näitas kätte tee rahvaste rahvusliku ja rassilise ebavõrdsuse hävitamiseks.

Rahvaste tormilised antiimperialistlikud väljaastumised koloniaal- ja poolkoloniaalmaades Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni võidu tulemusena tõendasid, et imperialismi reserv tema koloniaalse tagala näol hakkab nõrgenema, et asumades ja sõltuvates riikides on saabunud vabastavate revolutsioonide ajastu.

Imperialismivastane võitlus haaras tol perioodil Hiina, Korea, Iraani, India, Afganistani, Egiptuse, Türgi, Mongoolia jt. maad koloniaal- ja sõltuvad maad.

Võib öelda, et Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni võidu järel ei olnud ühtegi koloniaalsüsteemi^{koloniaalsüsteemi} maad, kus ei toimunud suuremal või vähemal määral rahva ülestõuse, mis viitasid koloniaalsüsteemi kriisile.

Koloniaalsüsteemi kriisi eriliseks iseärasuseks koloniaal- ja sõltuvates maades oli töölisklassi kujunemine

1 A. Zdanov, Rahvusvahelisest olukorrast, Tallinn 1948, lk. 8.

iseseisvaks poliitiliseks jõuks, kes koondas enda timber pal-
jumiljonilise talupoegade ja linna väikekodanluse massi. Sel-
le tulemusena tekkisid kommunistlikud parteid koloniaal- ja
sõltuvates maades (Indoneesias - 1920.a., Iraanis - 1920.a.;
Türgis - 1920.a.; Hiinas - 1921.a.; Egiptuses - 1921.a. jne.).

Töölisklass võitles aktiivselt imperialismivastase lii-
kumise juhtimise kättevoitmise eest, *mis oli otsustava tähtsusega rahvuslik-vabastusliikumise võidu seisukohalt* sest seal, kus rahvus-
lik-vabastusliikumise juhiks oli rahvuslik kodanlus, oli
kergem imperialistidel liikumist maha suruda (näit. India,
Egiptus).

Rahvuslik-vabastusvõitluse tähtsus koloniaal- ja sõltu-
vates maades peale Suurt Sotsialistlikku Oktoobrirevolutsioo-
ni ja esimest maailmasõda oli suur. *Vaatamata sellele, et ei*
suudetud purustada imperialismi iket, *õnnestati tugevasti selle aluseid.*

Nõukogude Liidu võit fašistliku leeri üle teises maailma-
sõjas viis koloniaalsüsteemi kriisi uue ja seejuures äärmise
teravnemiseni¹. Rõhutatud rahvaste võitlus vabaduse ja sõltuma-
tuse eest on astunud uude etappi ning omandanud seni olematu
hoo ja erakordselt ägedada vormid relvastatud ülestõusude
ning vabadussõdade näol.

Suure ulatuse võttis imperialismivastane võitlus Hiinas.
Vietnamis, Malaias, Filipiinidel, Indoneesias, Indias jm.

I В.А.Масленников, Углубление кризиса колониаль-
ной системы империализма,
1952, *кстр.* 23.

Selle võitluse tulemusena, milles juhtivat või mõjuvat osa etendas töölisklass oma kommunistliku partei juhtimisel, pandi alus Vietnami Demokraatlikule Vabariigile, Indoneesia iseseisvale vabariigile (mis hiljem küll Hollandi, Inglise ja Põhja-Ameerika Ühendriikide imperialismi poolt hävitati), *kahel dominioonil (Hindustan ja Pakistan) loomisele Indias jne.* ja saavutustele Indias (~~Pakistani dominiooni seisund~~), mis tähendas Briti imperialismi nõrgenemist Indias.

Eriti märkimisväärseks saavutuseks oli aga demokraatlike jõudude võit Hiinas Hiina Kommunistliku partei juhtimisel, mille tulemusena kuulutati välja 1949. a. Hiina Rahvavabariik.

Hiina rahva ajalooline võit oma maa reaktsiooniliste ja välisimperialismi jõudude üle on määrava tähtsusega ajalooline sündmus. Hiina rahvas sai esmakordselt omal maal tõeliseks peremeheks ning kindlustas iseseisva ja vaba arengu tee. Kuid ühtlasi tähendas hiina rahva ajalooline võit maailma imperialistlikule süsteemile uut väljapaistvat lööki, selle süsteemi nõrgenemist ning sotsialismi ja demokraatia leeri uut võimsat võitu.

Suure ulatuse võttis rahvuslik-vabastusliikumine Koreas Tööpartei juhtimisel Korea iseseisvuse ja demokraatliku arengu nimel nagu järgnevalt näeme.

Käesoleva diplomitöö ülesandeks ongi näidata korea rahva kangelaslikku võitlust oma iseseisvuse ja demokraatia eest.

Töö kirjutamisel on lähtutud marksismi-leninismi klassikute - Lenini - Stalini - suunavatest seisukohtadest ja

NLKP XIX kongressi materjalidest. Töö kirjutamisel on kasutatud rida monograafiaid, millest põhimise tähtsusega on järgmised: 1. И.Кравцов, "Агрессия американского империализма в Корее" - see teos annab ülevaate sündmuste kohta Koreas ajavahemikus a. 1945 - 1951; 2. Е.А.

Пугулевская, "Корейский народ в борьбе за независимость и демократию". Antud töös autor käsitleb Korea olukorda Jaapani okupatsiooni ikke all ning Korea rahvuslik-vabastusliikumist imperialistide vastu. Eriti kujukalt on toonud autor välja Nõukogude Liidu osa võitluses Ameerika Ühendriikide poliitika vastu Koreas. 3. Л.Перов, "Американская агрессия в Корее". Oma töös autor peatub pikemalt ameerika Ühendriikide agressioonil Koreas ja näitab ÜRO reeturlikku osa - kui ameerika agressiooni käsilast. Tagaplaanile on jäänud aga agressiooni ettevalmistav ajajärk ning Nõukogude Liidu ja Hiina Rahvavabariigi osa võitluses agressiooni jõudude vastu. 4. В.А.Масленников; "Углубление кризиса колониальной системы империализма". Selles töös autor on näidanud imperialismi koloniaalsüsteemi kriisi arenemist ja süvenemist, toonud kujukalt esile rahvuslik-vabastusliikumise kasvu koloniaal- ja sõltuvates maades peale teist maailmasõda.

Peale nende on käesolevas diplomitöös kasutatud ka rea teiste autorite töid ning ajalehtede artikleid.

I KOREA JAAPANI IMPERIALISMI IKKE ALL

Korea kuulub maailma vanimate riikide hulka, tema ajalugu algab juba III saj. e.m.a. Säilinud ajalooliste dokumentide põhjal on teada, et Korea poolsaarel III saj. kõrvuti väikeriikidega eksisteeris suhteliselt suur riik - Tšoson¹.

VII saj. Koreas moodustus ühtne riik, mis aastast 932 kannab nimetust Ko-rjo².

Korea iseseisvus ei ole püsiv, juba XIV sajandil muutub ta Hiinast sõltuvaks, olles viimase vasalliks. Sõltuvus Hiinast kestab kuni XIX saj. lõpuni.

XIX saj. II poolel teravnes võitlus maailma territoriaalse jagamise, seejuures maade haaramise pärast ka Kaug-Idas. Kapitalistlike riikide vaheliseks võitlusobjektiks sai Hiina, kuid rida riike püüdis ka Koread anastada, nagu Põhja-Ameerika Ühendriigid, Jaapan, Inglismaa ja Prantsusmaa. Nad taotlesid sõjaliste ekspeditsioonide kaudu Korea "avamist". Selle tegelikuks teostajaks sai Jaapan, kes relvastatud jõu ehvardusel 1876.a. sundis Koreale peale mittevõrdõigusliku lepingu. Selle alusel Jaapani alamad said Koreas eksterriaalse õiguse, Jaapani kaupmeestele kindlustati mitme-

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корею, Госполитиздат 1951, стр.7.

2 Sealsamas, lk.7.

sugused privileegid, Jaapan sai õiguse oma diplomaatilise missiooni saatmiseks Koreasse jne. Nii pandi alus Jaapani sissetungile Koreasse.

See õhutas ka teisi kapitalistlikke riike Koreale peale sundima oma orjastavaid lepinguid. 1882.a. sõlmiti Korea-Põhja-Ameerika Ühendriikide vahel Koreale orjastav leping ning veel lepingud Inglismaaga, Itaaliaga, Saksamaaga jt. kapitalistlike riikidega ¹.

Kõige enamal määral aga tugevnes Jaapani mõju Koreas. Jaapanlased haarasid enda kätte Korea väliskaubanduse, milles olulist osa etendas Mitsubiši kompanii. Jaapanlased omandasid odavate hindade eest Korea põllumajandusi ja tööstuslikke tooraineid. Jaapani kolonisaatorite tegevus tingis rahutuse korea rahva hulgas. Selle tulemusena puhkes 1882.a. Korea pealinnas Sõulis ülestõus. Ülestõus suruti jaapanlaste poolt maha ning selle tulemusena suruti Jaapani poolt 1882.a. Koreale peale uus orjastav leping ². See laiendas veelgi enam jaapanlaste õigusi Koreas.

Korea avamine välisturgudele tugevdas temas kaubalis-rahaliste suhete arengut ning süvendas feodaalsüsteemi kriisi. See tingis klassivõitluse teravnemise. Orjastamise oht Jaapani poolt Koreale kasvas iga päevaga.

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, ~~Госполитиздат 1951~~, стр. 10.

2 Sealsamas.

1893.a. algasid Lõuna-Koreas talupoegade ülestõusud, mis haarasid jaan. 1894.a. kogu Lõuna-Korea. Ülestõusud kandsid antifeodaalset iseloomu ning olid suunatud mõisnike ja välisorjastajate vastu.¹⁾

Korea valitsus pöördus juunis 1894.a. abipalvega Hiina valitsuse poole abistada Korea valitsust ülestõusu mahasurumisel. Hiina valitsus saatis appi oma sõjaväed, kuid kaotades Hiina vägede sissetulekut Koreasse, tõi ka Jaapan oma väed Koreasse. Järgnevalt 1894.a. vallandas Jaapan Hiina vastu sõja Hiina väljatõrjumise ja oma võimu kindlustamise eesmärgil Koreas.

Hiina-Jaapani sõda kestis 1895.aastani ning lõppes Jaapani võiduga. Sõlmitud Simonoseki rahulepingu alusel nii Hiina kui ka Jaapan tunnistasid Korea iseseisvust, kusjuures Jaapan pidas tarvilikuks tunnistada Korea iseseisvust, selleks et tulevikus Korea küsimuse osas poleks tarvis enam tegeleda Hiinaga.²⁾

Korea sõltuvus Jaapanist kasvas nüüd veel enam. Oma mõju edasise kindlustamise osas Jaapan astus terrori teele korea patriootide vastu, kusjuures jaapanlased tapsid ka Korea kuninganna Min'i, kes oli tuntud Jaapani vastane.

Jaapanlaste röövpoliitika põhjustas 1895.-1896.a. rida jaapanivastaseid väljaastumisi kogu Koreas, mis aga suruti jaapanlaste poolt veriselt maha.

Jaapani kapitalism ja imperialism kujunes korea rahva

1) Ли Хун Вон, Орепан Чобан Учопун Копун, Москва 1952. лк. 83

2) Орепан но учопун очодогутербной борбде корпичоро напоза, Москва 1953, лк. 131.

peavaenlaseks. Ka vene tsarism pidas Koread silmas oma maa-
dehaaramise poliitikas Kauk-Idas. Mis puutub Põhja-Ameerika
Ühendriikidesse ja Inglismaasse, siis nemad, pidades tsaari-
Venemaa edasitungi oma huvidele kahjulikuks, hoidsid Jaa-
pani poole. Inglise-Jaapani lähenemist märgitseb liit nen-
de vahel 1902.a.¹ Selle liidu teravik suunati tsaari-Vene-
maa vastu. Liit Inglismaa ja Jaapani vahel soodustas aga
igati Jaapani agressiivsete plaanide teostamist.

Tuginedes Inglismaale ja Põhja-Ameerika Ühendriikidele
alustas Jaapan 1904.a. sõda tsaari-Venemaa vastu, mille tu-
lemusena tsarism sai lüüa. Jaapani seisund Koreas tugevnes,
mistõttu ta surus 1905.a. Koreale peale eri lepingu, mille
alusel Korea muutus Jaapani protektoraatalaks.

Korea muutumine Jaapani protektoraadiks oli toimunud
Inglismaa ja Põhja-Ameerika Ühendriikide otsesel soosimisel.
Kuid Jaapani nõuded ei vähenenud, vaid üha kasvasid. Juba
1910.a. Inglise ja Põhja-Ameerika Ühendriikide "heahtli-
kul suhtumisel" Korea kuulutati Jaapani poolt annekteeritud
alaks ning muutus Jaapani kindralkubermanguks.²

Koreas algas Jaapani ikke periood, mis kujunes korea
rahva ajaloo veriseks peatükiks. Jaapanlased kehtestasid
Koreas julma koloniaalse režiimi.

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма
в Корее, Госполитиздат, 1951, стр. 11.

2 Большая Советская Энциклопедия, Том 22 / Второе
издание, к. стр. 598.

Kogu Korea majanduse juhtiv osa läks jaapanlaste kätte, paremad maad, tööstusele vajalik tooraine haarati Jaapani kolonisaatorite poolt. Korea muudeti Jaapani agraar-tooraine alaseks ripatsiks, turuks Jaapani tööstusele. Jaapani kapitali investering tugevnes Koreas ja muutus valitsevaks.

Jaapani kolonisaatorid säilitasid Korea põllumajanduses täielikult feodaalsed igandid. Enam kui 60 % kogu ülesharitud maast kuulus Korea mõisnikele ja jaapanlastele, kusjuures talupoegade suur enamus ei omanud üldse maad või oli neil seda väga vähe. Mõisnikud rentisid ~~täielikult~~ ^{enamikult} oma maad talupoegadele, kusjuures nad röövisid talupoegadelt rendi näol 50 - 80 % saagist. Arusaadav, et talupoegade olukord oli äärmiselt raske, arvestades, et paljud neist kannatasid ka liigkasuvõtjate rõhumise ja kurnamise all.

Jaapanlased püüdsid takistada ka korea oma rahvusliku tööstuse arengut kui võistlejat jaapani tööstusele. Seejuures tuleb märkida, et nad pikema aja jooksul ei pannud üldse rõhku tööstuse arengule Koreas, püüdes Koread ära kasutada kui toidainete ja odava tööstusliku tooraine andjat. Kuid jaapani imperialistide plaanid kasutada ära Koread sõjaliseks platsdarmiks Kaug-Idas Hiina ja ka Nõukogude Liidu vastu, sundisid neid tähelepanu pöörama tööstusele. Võrdlemisi kiire tööstuse areng algas 1930-ndates aastates, kusjuures see põhiliselt teenis sõjalisi eesmärke. Koreas rajati nüüd suured metallurgia-, keemia-, auto- ja lennukitööstused. Aja-

vahemikus 1932-1945. a. tööstuslik toodang Koreas suurenes 15 korda, tööliste üldarv tõusis 1945. aastaks 2,1 miljoni peale¹. Enamik tööstuslikest ettevõtetest ja elektrijaamadest ehitati Põhja-Koreasse. Teise maailmasõja eel Põhja-Korea arvele langes 99,9 % rauamaagist, 100 % malmi toodangust, 85,7 % keemiatööstusist jne.

Lõuna-Koreas kujunes aga peamiselt kergetööstus. Nii näiteks teise maailmasõja eel Lõuna-Korea ettevõtted andsid 76,8 % tekstiiltoodangust, 60,7 % töiduainetetööstusest jne.²

Samalaadset tööstuse tõusuga toimus ka raudteede, maanteed ja sadamate ehitamine, mis samuti teenisid jaapani imperialistide ekspansionistlikke eesmärke.

Tööstustes ja ettevõtetes töötasid korea tööliised. Nende ennekuulmatu ekspluateerimise tagajärjel said jaapani monopolistid hiiglaslikke kasumeid. Tööliste minimaalsetele tööpalkadele lisandusid igasugused trahvid ja karistused^{ed}, millede kaudu võeti töölistelt tagasi nende juba niigi väike töötasu.

Tööliste tööpäev kestis 10-13 tundi. Hulgaliselt kasutati naiste ja laste tööd, kuna nende töötasu oli odavam meeste omast,^{töö} norm aga võrdne. Korea tööliised töötasid peamiselt rasketel ja mittekvalifitseeritud tööde. Meistrid ja inse-

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр. 16.

2 Sealsamas, lk. 17.

nerid, samuti administratiiv-tehniline juhtiv personal koosnes ainult jaapanlastest. Korea tööline ei omanud mingisuguseid poliitilisi ega majanduslikke õigusi.

Julm koloniaalne ike rõhus korea rahvast. Korealased nälgisid, nende vähene töötasu ei võimaldanud neil osta küllaldasel määral toiduaineid, millede hinnad tõusid iga aastaga. Hindade tõus oli tingitud toiduainete suurenevast ekspordist Jaapanisse. 1921-1925.a. kogu Jaapanisse veetavast riisist andis Korea 47 %, 1936-38.a. tõusis Korea osa juba 63 %-ni¹.

Majandusliku surve kõrval teostasid jaapanlased Koreas rahvuslikku rõhumist. Nad arendasid siin japaniseerimise poliitikat: püüdsid hävitada korea keele^{ja} kultuuri. ~~ja kunst~~^{ti}. Ofitsiaalseks keeleks tunnistati jaapani keel. Asutustes, koolides jt. õppeasutustes keelati korea keele tarvitamine. Anti käsk vahetada korea perekonnanimed jaapani nimedega.

Korea tööliste ja talupoegade lastel puudus võimalus õppimiseks, kuna nad pidid endale ise hankima ülalpidamist töötades vabrikutes, tehastes ja põllul. Selle tulemusena 4/5 korea elanikkonnast osutus kirjaoskamatuks².

Kõik demokraatlikud organisatsioonid Koreas keelati, korea rahvuslik kirjandus hävitati.

1 Е.А.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр. 47.

2 Sealsamas, lk.91.

Selline olukord põhjustas korea rahva vastuhaku. Korea patrioodid asusid võitlema oma maa vabaduse ja sõltumatuse eest. Kuna aga korea täälisklass ei omanud veel tihset organisatsiooni ja puudus liit talupoegadega, siis ei suutnud korea rahvas vastu panna kolonisaatorite pealetungile. Rahutused suruti veriselt maha, hulk korea patrioote heideti vanglasse või hukati.

Vaatamata kolonisaatorite julmale terrorile kasvas kogu maal jaapanivastase võitluse laine. Eriti hoogustus see peale SSOR. SSOR mõjul hakkas tugevnema korea rahva võitlus oma orjastajate vastu. Esimeseks ^{suureks} võitlusaastaks on 1919. I. III 1919. a. toimusid Korea linnades massilised demonstratsioonid, mis olid suunatud jaapani kolonisaatorite vastu. Nõuti Koreale iseseisvust, töötajate materiaalse olukorra parandamist, terrori lõpetamist. Sellest hoolimata, et demonstratsioonid arenesid rahulikult ilmel, Jaapani võimud saatsid demonstrantide vastu sõjaväed. Vastuseks sellele puhkes Koreas relvastatud ülestõus. Jaapani kolonisaatoritel õnnestus ülestõus maha suruda, ^{siis} kuid ülestõusnutel puudus oma revolutsiooniline juhtkond, töölisklass oli veel nõrk ning ei omanud oma revolutsioonilist parteid.

Peale märtsi ülestõusu mahasurumist paljud liikumisest osavõtjad emigreerusid Hiinasse. Üks osa nendest ühines

Hiina rahvarevolutsiooniliste jõuduega ja stusid rahvavabastusarmee ridadesse eesmärgil astuda relvastatud võitlusse Jaapani imperialistidega. Teine osa, kus domineerisid reaktsioonilised elemendid, lootis kompromissile Jaapaniga.

Eesmärgiga desorganiseerida korea rahva revolutsioonilist võitlust toimus 1919.a. aprillis Sanghais Korea rahvuslik kongress, kus moodustati Korea ajutine emigrantlik "valitsus". "Valitsuse" juhtivad kohad haarasid enda kätte säärmised parempoolsed kodanlikud natsionalistid. "Valitsuse" juhiks sai korea rahva reetur Li Sõn Man. See valitsus kutsus üles lõpetama rahutused ja minema rahulikku vabastusteed mööda, s.o. Jaapani imperialismiga kokkuleppe teed mööda.

Korea ajutine "valitsus" saatis oma delegaadid Pariisi rahukonverentsile, kuid Korea delegaate konverentsile ei lastud. Keelduti ka arutamast Pariisi rahukonverentsil Korea küsimust. Korea rahvaesindajad sõitsid konverentsile lootusega saavutada Korea iseseisvuse tunnustamist. Inglise, Põhja-Ameerika Ühendriikide, Prantsuse ja Jaapani imperialistid ei olnud huvitatud iseseisvusest Koreale.

Peale ülestõusu mahasurumist ja ajutise "valitsuse" moodustamist jaapanlased üheaegselt terroriga hakkasid kasutama mõõnduste poliitikat. Nii jaapanlikult meelestatud korealastele nad andsid vähemtähtsaid kohti administratiiv-organes jne. Jaapani imperialistid püüdsid tekitada lõhet Korea-Jaapanivastases liikumises. Korea mõisnikud ja kodanluse tipud löid liidu Jaapani imperialistidega rahvuslik-vabastusliikumise vastu, kuid rahvas jätkas võitlust.

1. Е.А.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, стр. III-III.

Jaapanivastane liikumine üha tugevnes. Töölisklass kasvas, samuti kasvas ja tugevnes tema organiseeritus. 1920.a. jooksul toimus 81 streiki, milledest osa võttis enam kui 4,5 tuhat inimest. 1921.a. sept. toimus Pusanis üldstreik, 1922.a. streikisid Söuli jt. linnade ettevõtete töölised ¹.

Paralleelselt majanduslike nõudmistega streikijad esitasid ka poliitilisi nõudmisi, nagu organisatsioonide vabadus.

Streigid hakkasid üha enam võtma organiseeritumat iseloomu. Töölisklassi liikumine avaldas mõju ka korea talupoegadele, kes keeldusid oma suurte rendimaksude täitmist. Hakkasid tekkima talupoegade ühingud, rentnike liidud jt. organisatsioonid, kelle eesmärgiks sai võidelda korea talupoegade vabaduse eest.

Seoses streigiliikumise kasvuga tõusis tööliste teadlikkus, hakkasid tekkima esimesed tööliste organisatsioonid - ametiühingud, mis 1924.a. ühinesid üld-korea ametiühingute föderatsiooniks. ²

Sel perioodil tekkisid revolutsiooniliselt meelestatud noorsoo organisatsioonid, nagu "Noorsoo liit" ³, 1923.a. Üldkorea töölis-talupoegade liit ja Lõuna-Korea töölis-talupoegade liit ⁴. 1925.a. tekkis lahus töötavaist tööliste kommunistlikest rühmitusist Korea kommunistlik partei.

Kommunistlik partei loodi sügaval pörandal all ning ta suunas oma tegevuse a/ü-lise liikumise tugevdamiseks, talupoegade organisatsioonide rajamiseks ja masside organiseerimiseks jaapani imperialistide vastu. Jaapani võimud jälitasid kommuniste ja a/ü liikmeid. Areteeriti hulgaliselt korea patrioote.

1 Большая Советская Энциклопедия, Т 22, стр. 602.

2 Е.А. Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр. 116, 117

3 Sealsamas, lk. 116.

4 Sealsamas, lk. 117.

Vaatamata jaapanlaste terrorile kommunistliku partei ennastalgava võitluse ja tema poolt juhitud ametiühingulist ja talupoegade organisatsioonide võitluse tõttu rahvuslik-vabastusliikumine kasvas. Moodustusid partisaaniüksused, keda juhtisid Hiina ja Korea kommunistlikud parteid. Tegutsedes koos hiina partisaanidega korea partisaanid hävitasid jaapanlaste sõjaväeladusid, -ronge ja lasksid õhku sildu.¹ Partisaanide tegevusbaasiks sai märgine rajoon - Pektusan. Partisaanide juhiks oli kommunist Kim Ir Sen.

30-ndatest aastatest alates korea kommunistid, mobiiliseerides laiu rahvamasse, abistasid aktiivset partisaanisõda jaapani imperialistide vastu.

Korea partisaanide relvastatud jõud teostasid kallal tungi jaapani väeüksustele, hävitasid sõjalisi objekte ja takistasid jaapani agressiivsete plaanide teostamist.

Partisaanide vastu võitlemiseks rakendas Jaapani valitsus oma regulaarväeosad, kogu Jaapani politsei ja reservarmee. Ofitsiaalsete andmete järel tegutses Põhja-Koreas 1933.a. enam kui 13 000 partisaani.²

Partisaaniliikumine tihedalt liitus tööliste ja talupoegade klassivõitlusega, kes üha enam otsustavamalt astusid välja oma nõudmistega.

Aastatepikkune kestev võitlus koos hiina partisaanidega

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат, 1951, стр. 22.

2 Е.А.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр. 132.

jaapani imperialistide vastu tugevdas hiina ja korea rahva sõprust, oma võitlusega andsid nad suure panuse jaapani imperialismi purustamiseks.

Korea rahva võitlus jaapani anastajate vastu võttis eriti laialdase iseloomu teise maailmasõja ajal. Nõukogude Armeelise kangelaslikud võidud innustasid korea rahvast võitlusele oma kodumaa vabaduse ja sõltumatuse eest. Korealased mõistsid, et ainult imperialistliku Jaapani ja tema liitlaste purustamise tagajärjel saab vabaks nende kodumaa ja seepärast suunasid nad kogu oma jõu orjastajate hävitamiseks.

II. KOREA VABASTAMINE NÕUKOGUDE ARMEE POOLT

JA KAHE POLIITILISE JOONE KUJUNEMINE

KOREA KÜSIMUSES

Peale fašistliku Saksamaa purustamist Nõukogude Liidu vägede poolt seisis jaapani agressorid oma läheneva krahhi ees. Vaatamata sellele, jaapani imperialistide valitsev klikk otsustas kõigi vahenditega jätkata võitlust.

Omades suurt maaväge, küllaltki tugevat laevastikku, ulatuslikke sõjalisi platsdarme Jaapani saarte, Mandžuuria ja Korea näol, Jaapan võis veel tugevat ja kestva vastupanu avaldada Põhja-Ameerika Ühendriikidele ja Inglismaale. Seejuures jaapani imperialistid lootsid lõpptulemuslikult saavutada Põhja-Ameerika Ühendriikidelt ja Inglismaalt sobivad rahutingimused, silmas pidades, et need riigid olid huvitatud militaristliku Jaapani säilitamisest kui imperialismi eelpos-
tist Kaug-Idas. Säärast Jaapanit, mille löögijõud oli küll mõnel määral vähenenud, oleks võimalik olnud ära kasutada edaspidi Nõukogude Liidu ja ka Aasia rahvaste rahvuslik-vabastusliikumise vastu.

Oma lootused vastupanu jätkamisel pani Jaapani sõjaline juhtkond Kwantungi armeele, kes asus Mandžuurias ja Koreas.

Armee oli formeeritud Jaapani eliitdiviisidest ning koosnes ühest miljonist sõdurist ja ohvitserist.

Ilma Kvantungi armee hävitamiseta oli võimatu saavutada võitu Jaapani üle ja teha kiire lõpp teisele maailmasõjale. Nagu teada, pidasid Ameerika Ühendriigid ja Inglismaa juba mitme aasta kestel sõda Jaapaniga, kuid ilma Nõukogude Liidu abita nad ei suutnud murda Jaapani relvastatud jõudude vastupanu. Jaapani vastupanu võime kiire ja otsustav purustamine oli võimalik ainult Nõukogude Liidu sõtta astumise tagajärjel Jaapani vastu, kusjuures Nõukogude Liidule langes Kvantungi armee purustamise ülesanne.

26. juunil 1945. a. Põhja-Ameerika Ühendriikide, Inglismaa ja Hiina valitsused pöördusid Jaapani poole ettepanekuga tingimusteta kapituleerumiseks. Jaapani valitsus lükkas selle ettepaneku tagasi. Seejärel Ameerika Ühendriikide, Inglismaa ja Hiina valitsused palusid Nõukogude Liitu abistada neid sõjas Jaapani agressorite vastu.

Vastavalt 11. veebruari 1945. a. Krimmi konverentsi otsustele kuulutas Nõukogude Liit 8. aug. 1945. a. sõja Jaapanile, et kiiremini lõpetada teine maailmasõda ja taastada rahu kogu maailmas¹.

9. aug. 1945. a. nõukogude relvastatud väeüksused Kaug-

1 И. Кравцов, Агрессия американского империализма в Корею, Госполитиздат 1951, стр. 27.

Idas asusid pealetungile Jaapani vägedele maal, merel ja õhus.

Nõukogude Armeed väeosad murdsid läbi Jaapani kindlustused Mandžuurias ja Koreas ning liikusid Korea territooriumi sügavikku. Jaapani sõjaväed ei olnud suutelised vastu panema Nõukogude Armeed löökidele ning hakkasid 15. aug. relvi maha panema. 15. august kuulutati hiljem Korea rahvusjuhaks.

Nõukogude sõjaväed purustasid jaapani imperialistide viimased lootused - Kwantungi armee ning vabastasid seega korea rahva aastasadu kestnud koloniaalsest ikkest.

2. septembril 1945. a. Jaapani esindajad olid sunnitud alla kirjutama tingimusteta kapitulatsiooni aktile. Sõda Kaug-Idas oli lõppenud.

Kogu vabastatud korea rahvale avanes võimalus oma tuleviku vabaks kujundamiseks, kuid Põhja-Ameerika Ühendriikide poliitika ajas selle nurja. Põhja-Ameerika Ühendriikide väeüksused tulid Lõuna-Koreasse 8. septembril 1945. a., seega mitu nädalat pärast seda, kui Korea oli juba vabastatud Nõukogude Armeed poolt.

Korea jagunes ^{nüüd} kaheks tsooniks, mille piiriks oli 38-laiuskraad: Põhja-Korea jäi nõukogude tsooniks, Lõuna-Korea aga Ameerika Ühendriikide okupatsiooni piirkonnaks.

Põhja-Koreas oli 1945. a. ligi 10 miljonit inimest,

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Посполитиздат 1951, стр. 32.

Ameerika tsoonis (Lõuna-Koreas) ligikaudu 17 miljonit.

Põhja-Korea moodustas kogu maa tööstusrajooni, kuna Lõuna-Korea oli maa viljaaidaks, siin 80 % kogu elanikkonnast tegeles põllumajandusega.²

Peale sõda kujunes Korea küsimuses kaks printsiipsaalselt erinevat poliitilist joont, üks nendest - Nõukogude Liidu oma, mille eesmärgiks oli ühtse, demokraatliku Korea riigi loomine; teine - Ameerika Ühendriikide joon, mis oli suunatud Korea lõhestamisele ning maa lõunaosa muutmisele Ameerika kolooniaks ja sõjaliseks baasiks.

Oma Põhja-Koreasse saabumise esimestest päevadest alates hakkas nõukogude sõjaväe juhtkond abistama elanikkonda kohaliku omavalitsuse organiseerimisel ja jaapanlaste poolt hävitatud rahvamajanduse taastamisel. Nii likvideeriti täielikult jaapanlaste administratiiv-koloniaalne aparaat. Kogu mõim maal läks rahvakomiteede kätte, kes nõukogude spetsialistide abiga kiiresti taastasid tööstuse, transpordi ja põllumajanduse. Nõukogude inseneride ja tehnikute juhtimisel oli juba 1946. aastaks taastatud rahvamajanduse tähtsamad tööstuslikud ettevõtted.³

Töötajate massid Põhja-Koreas said avarad poliitilised

1 А.Я.Сахнин, Корейский народ в борьбе за независимость, Москва 1950, стр. 5.

2 Sealsamas.

3 Sealasama, lk. 6.

vabadused.

Põhja-Koreas 1945.a. lõpul loodi kommunistliku partei initsiatiivil Ühtne Rahvuslik Demokraatlik Rinne, mis lõplikult formeerus 1946.a. augustis. ÜRDR ühendas kõik Põhja-Korea demokraatlikud parteid ja ühiskondlikud organisatsioonid.

1946.a. algul olid Põhja-Koreas järgmised demokraatlikud parteid: kommunistlik, uus rahvapartei, demokraatlik, Tšenudani partei ja massilised demokraatlikud organisatsioonid: talupoegade liit, naiste demokraatlik liit, noorsoo demokraatlik liit jt.¹

1946.a. augustis uus rahvapartei ühines kommunistliku parteiga ühtseks Tööparteiiks, mis sai juhtivaks parteiks kogu maal. Tööparteiile kuulub korea rahva sümpaatia, tema suurest autoriteedist rahva hulgast kõnelevad järgmised faktid: kui 15.septembril 1946.a. Tööpartei liikmete arv oli 336 340 inimest, siis 15.septembril 1948.a. see arv tõusis juba 757 700 inimesele.² Tööpartei liikmeteks on tööliselised, talupojad ja eesrindlik intelligents. Selle partei eesmärgiks on võidelda maa ühendamise ja sõltumatu Korea demokraatliku Vabariigi loomise eest.

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр.39.

2 Sealsamas, lk.48.

Vastupidi sellele, Lõuna-Koreas Ameerika Ühendriikide sõjaväevõimud säilitasid Jaapani seadusandluse ning jätsid jaapani kolonisaatoritele nende endised kohad. Ameerika Ühendriikide sõjaväe juhtkond hävitas Lõuna-Koreas loodud demokraatliku võimu organid - rahvakomiteed - ja hakkas enda ümber koondama Korea reaktsioonilisi elemente. Ameeriklased võtsid oma kontrolli alla Lõuna-Korea tööstuse, transpordi, sidevahendid, pangad ja jaapani varandused. Korea mõisnikele jäeti nende maavaldused ja piiramatu õigus eksploateerida talupoegi. Ameeriklased desorganiseerisid Lõuna-Korea tööstust, mistõttu kiiresti kasvas töötute hulk.

Ameerika okupandid, tõestades oma agressiivset poliitikat Lõuna-Koreas leidsid aga elanikkonna poolt otsustavat vastupanu.

Lõuna-Korea demokraatlikud organisatsioonid, juhitud¹ kommunistliku partei poolt, ühinesid 1946.a. veebruaris ning võtsid nimetuse Rahvuslik Demokraatlik Rahvarinne. Selle organisatsiooni eesmärgiks sai võidelda Korea demokraatliku valitsuse ja ühtse sõltumatu riigi loomise eest.

1946.a. novembris Lõuna-Korea kommunistlik, rahva- ja² uus rahvapartei ühinesid ühtseks tööparteiks .

1 А.Я.Сахнин, Корейский народ в борьбе за единство и независимость, Москва 1950, стр.7.

2 Sealsamas.

Nii Lõuna- kui Põhja-Koreas kuulus Tööpartei ridadesse rahva paremik, korealaste see osa, kelle eesmärgiks oli võidelda oma maa demokraatliku tuleviku eest.

Ameerika Ühendriikide sõjaväeline juhtkond püüdis esialgu varjata oma poliitika ekspansionistlikku iseloomu Korea küsimuse lahendamisel, kuid Moskva välisministrite nõupidamisel 1945.a. detsembris ja ÜRO Peaassamblee istungil avaldus see juba küllaldase selgusega.

Nõukogude Liidu, Põhja-Ameerika Ühendriikide ja Suurbritannia välisministrite nõupidamisel Moskvast 1945.a. Ameerika delegatsioon taotles administratiivse organi loomist mainitud riikide ja Hiina esindajatest, kes võtaks oma hoolduse alla Korea viieks aastaks. Vajaduse korral tema volitusi tuleks pikendada. Korea iseseisvust Põhja-Ameerika Ühendriikide delegatsioon ei taotlenud. Nõukogude Liidu delegatsioon sellega ei leppinud ning tegi omalt poolt esitise, mis ka põhiliselt leidsid vastuvõtmist¹.

Välisministrite nõupidamisel Moskvast võeti vastu otsus, mis taotles Korea ajutise demokraatliku valitsuse loomist Korea kui sõltumatu riigi taastamiseks; tingimuste loomist maa demokraatlikuks arenguks ja Jaapani võimutsejate kõrvaldamist riigiaparaadist².

1 Vt. А.Я.Сахнин, Корейский народ в борьбе за ек. единство и независимость, стр. 8.

2 Советский Союз и Корейский вопрос, Москва 1948, ек. 5-6.

Moskva otsuse kohaselt loodi Koreas nende küsimuste lahendamiseks vastav kohalik komisjon Põhja-Ameerika Ühendriikide ja Nõukogude Liidu esindajatest. See komisjon oma töös käigus pidi konsulteerima Korea demokraatlike parteide ja organisatsioonidega, et seega arvestada korea rahva arvamust ja soove. Selline konsultatsioon pidi saama üheks kohaliku komisjoni töös tähtsamaks funktsiooniks.

Juba esimesed päevad komisjoni töös näitasid, et Ameerika Ühendriigid ei taha täita Moskva nõupidamise otsuseid, vaid püüavad neid igati ignoreerida. Ameerika Ühendriikide esindajad komisjonis keeldusid konsulteerimast demokraatlike parteide ja ühiskondlike organisatsioonidega.

Nõukogude delegatsioon loomulikult ei saanud nõustuda sellise Moskva nõupidamise otsuste rikkumisega Ameerika Ühendriikide poolt ning seetõttu kohaliku komisjoni töös katkestati.

1947.a. komisjon jätkas oma tööd, kuid Ameerika Ühendriikide positsioon jäi muutumatuks. Nende positsioon oli otseses vastuolus korea rahva huvidega ja Moskva nõupidamise otsusega; luua ühtne sõltumatu Korea demokraatlik riik. Nõukogude delegatsiooni väljastumine ei andnud tulemusi ning komisjoni töös katkes uuesti.

Korea demokraatlikud jõud paljastasid reaktionääride õnnestavat vastutöötamist ja näitasid ameerika ekspansio-

nistide reeturlikku tegevust Moskva nõupidamiste otsuste
js korea rahva huvide suhtes.

Tehes kõik, et täita korea rahva soov oma sõltumatu
demokraatliku riigi loomiseks, nõukogude delegatsioon tegi
ettepaneku 26.sept. 1947.a. välismaiste sõjavägede väljavii-
mise kohta Koreast 1948.a. alguseks.

Vaatamata sellele, et nõukogude ettepanek kajastas
korea rahva ühist huvi, Ameerika Ühendriigid lükkasid ette-
paneku tagasi.

ÜRO Peaassamblee teisel istungjärgul 17.septembril
1947.a. ¹, kus arutati Korea küsimust, Ameerika Ühendriigid
asusid uuesti eitavale seisukohale sõjavägede väljavõtmise
kohta Koreast.

Varjates end ÜRO autoriteedi taha, Ameeriklased püüd-
sid säilitada Korea lõhestamise kahte ossa ja luua Lõuna-
Koreas separaatne marionetlik valitsus, mille abil oleks
võimalik muuta Lõuna-Korea Ameerika Ühendriikide sõjaliseks-
strateegiliseks baasiks.

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма
в Корее, ~~Росполитиздат 1951, стр.80.~~ ^{стр.80.}

III PÕHJA-KOREA DEMOKRAATLIK ARENGUTEE

Peale Korea vabastamist Jaapani ikkest Nõukogude Armeepoolt oli loodud võimalus korea rahvale oma saatuse vabaks juhtimiseks. Korea rahvas asus demokraatlikule arenguteele ning kindlustas oma võimu. Seda märgitsesid rahvakomiteed, mis loodi kohe peale Korea vabastamist, *rahva poolt*.

Demokraatlik areng toimus ainult maa ühes osas - Põhja-Koreas, kuna Lõuna vireles Ameerika okupantide terrori all.

Nõukogude Liit toetas igati demokraatlikku liikumist Põhja-Koreas, mille sihiks oli demokraatliku korra loomine maal, rahvademokraatia diktatuuri kehtestamine.

1946.a. veebruaris toimus Põhjanis rahvakomiteed¹ esindajate kongress, kus moodustati Põhja-Korea Ajutine Komitee. Komitee esimeheks valiti Korea rahvuslik-vabastusliikumise juht Kim Ir Sen. Ajutine Komitee hakkas täitma valitsuse funktsioone. Tema kompetentsi kuulusid: tööstus, põllundus, metsad, teed, finantsid, kaubandus, tervishoid, politsei ja riigikaitse.

"Ajutise rahvakomitee moodustamine Põhja-Koreas oli

¹ И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, ~~Госполитиздат 1951, стр. 86~~ *16.*

demokraatliku valitsuse organiseerimise esimene etapp..."¹.

Kongress võttis vastu otsused Ajutise Komitee ülesannete osas: demokraatlike ümberkujunduste läbiviimine Põhja-Koreas, sõltumatu demokraatliku Korea riigi loomine. Rahvakomiteede otseseks ülesandeks sai ühiskondlik-poliitilise korra kindlustamine ja edasine demokratiseerimine, demokraatliku maareformi läbiviimine, rahvusliku tööstuse taastamine ja edasiarendamine, tööliste materiaalse olukorra parandamine, võitlus ühtse sõltumatu Korea riigi loomise eest vastavalt Moskva nõupidamise otsustele.

Ajutine rahvakomitee, juhitud Tööpartei poolt ja toetudes laialdastele rahvamassidele, asus läbi viima demokraatlikke reforme peamiselt majanduse, poliitika ja kultuurielul alal maa põhjaosas.

Tähtsamatest reformidest oli maareform. Märtsis a. 1946 Ajutine rahvakomitee tegi ajaloolise otsuse maareformi kohta. Selle alusel ligi 725 000 maata- ja väikemaomanikku-talupoega kindlustati maaga,² mida anti neile tasuta.³

Seni oli valdav enamus talupoegi omanud 0,2 - 0,1 ha või veel vähem maad, mille eest neil tuli mõisnikule maksta kõrget renti.³

Maavaldamise feodaalne iseloom, julm ekspluateerimine

1 А.Я.Сахнин, Карейский народ в борьбе за единство и независимость, Москва 1950, стр. 11.
2 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корею, Госполитиздат 1951, стр. 89.

3 Sealsamas, lk. 88.

ja talupoegade riisumine jaapanlaste-kolonisaatorite ja korea mõisnike poolt oli põllumajanduse madala taseme ja elanikkonna kroonilise vaesumise üheks peamiseks põhjuseks.

5. III 1946. a. maareformi ülesandeks oli likvideerida jaapanlaste ja korea mõisnike maaomandus, hävitada rendisüsteem. Ainult sellel on õigus maale, kes teda harib - sai maareformi peamiseks põhimõtteks.

Vastava seaduse alusel konfiskeeriti jaapanlastele, korea mõisnikele ja kirikule kuuluv maaomand ning anti tasuta maata ja vähese maaga talupoegadele eramaaomandiks.

Maa andmine rendile keelati ning kõik talupoegade kohustused mõisnike vastu annulleeriti.

Täienduseks maareformile anti 27. juunil 1946. a. välja seadus ühtse naturaalse põllumajandusmaksu kohta. Seaduse alusel pidid talupojad kuni 25 % oma põllusaagist andma riigile. Maks sõltus viljasaagi ja ülesharitud maatüki suurusest. Ülejäänud viljasaagi ja põllumajandusproduktidega võis talitada talupoeg oma äranägemise järele.

Maareformi läbiviimine Põhja-Koreas toimus ägeda klassivõitluse olukorras. Reaktsionäärid püüdsid kohalike rahvakomiteede tööd nurja ajada, nad levitasid provokatsioonilisi kuulukutte püüdes seega kasvatada vaenu talupoegades demok-

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр. 89.

2 Е.А.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр. 188.

raatlike reformide vastu. Kuid reaktsiooni jõud purustati, maareform viidi edukalt Põhja-Koreas lõpule 1946.a. suveks.

Agraarreform parandas suuresti talupoegade olukorda, andis neile võimaluse vabalt kasutada oma töövilja.

Agraarreform rahuldab töötava talurahva nõudeid ning avas uue tee korea põllumajanduse võimsaks tõusuks ¹.

Purustanud vana antifeodaalse põllumajanduse iseloomu, agraarreform vabastas talupoja feodaalsest eksploatatsioonist ja lõi tingimused uute tootlike jõudude kiireks arenguks Korea külas.

Agraarreformi tulemusena laienes Põhja-Koreas külvipindala, suurenes kariloomade arv ning tõusis viljakultuuride viljakus. Nii näiteks ajavahemikul 1946-1948.a. ülesharitud põllupindala tõusis 409 000 ha-le, kariloomade arv suurenes ² 2 korda .

Põhja-Korea põllumajandus iga aastaga kindlustas üha paremini tööstust vajaliku toorainega, linna elanikkonda aga toiduainetega.

Lisaks agraarreformile anti 1946.a. juunis välja töö ³ seadus . Selle alusel kehtestati töötajail ja teenistujail 7- või 8-tunnine tööpäev. Samuti kehtestati võrdne töötasu võrdse töö eest. Töötajatele kindlustati õigus tasulisele

1 Е.А.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр.190.

2 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корею, Госполитиздат 1951, стр.90.

3 Sealsamas, lk.93.

puhkusele. Anti välja töökaitse seadus ja tagati tasuta arstiabi.

Maa majandusliku võimsuse tõstmiseks oli vaja kogu tööstus rajada uutele alustele, kuna seni tugevad majanduslikud positsioonid olid jaapani monopolistide käes. Jaapani imerialistide ja korea mõisnike majandusliku baasi täielikuks hävitamiseks oli tarvis natsionaliseerida tööstus, transport, side ja pangad. See seadus anti välja 10. aug. 1946. a. Põhja-Korea Ajutise rahvakomitee poolt¹. Tööstuse natsionaliseerimisega eksproprieeriti jaapani monopolistlik kapital ja likvideeriti korea suurkodanluse majanduslik baas, korea töötajad vabastati ekspluataatorite julmast rõhumisest.

Natsionaliseeritud tööstus sai korea majanduse taastamise ja arengu baasiks, kindlustades seega riikliku - sotsialistliku sektori juhtiva positsiooni rahvamajanduses. Tööstuse natsionaliseerimisega rajati tingimused rahvamajanduse plaanipäraseks ja kiireks arenguks, kindlustati kontroll erasektori üle.

Riiklik sektor asus juhtima kogu tootmisprotsessi maal ja pani aluse majandusharude harmooniliseks arenguks. Et kindlustada kõigi tootmisalade pidevat tõusu, asuti välja töötama esimest rahvamajandusplaani 1947. aastaks. See ülesanne anti otseselt Riiklikule plaanikomiteele. Suurt abi

1 E.A. Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр. 192.

2 Sealsamas, lk. 193.

Riiklikule plaanikomiteele rahvamajanduse plaanipärase arengu organiseerimisel osutas Nõukogude Liit. Plaan nägi ette tähtsamate tootmisharude taastamise ja arendamise, esmajärjekorras aga rasketööstuse osas.

Plaanipärase tootmise organiseerimise tulemasena suurenes tööstuse produktsioon 1948.a. võrreldes 1947.a.-ga 45,9 % ja 2,6 korda võrreldes 1946.a.-ga ¹.

Maa hiigelettevõtted - Hõnnami keemiakombinaat, Phõnjani keemiakombinaat jt. - ületasid oma 1948.a. plaani 150 %-lt ².

1947., 1948.a. plaanid täideti edukalt, mis võimaldas üle minna rahvamajanduse taastamise ja arendamise kaheaastasele plaanile 1949.-1950a. jooksul ³.

Kaheaasta-plaan nägi ette korea tööstuse koloniaalse iseloomu lõpliku likvideerimise, tööstustoodangu tempo kiirendamise, elanikkonna materiaalse ja kultuurilise taseme tõstmise.

"1950.a. lõpuks me peame saavutama toodangulise võimsuse ja likvideerima disproportsiooni tööstuses. See veel enam tugevdab meie rahvavabariigi majanduslikku baasi", rõhutas Kim Ir Sem Korea Kõrgema Rahvakogu teisel istungil ⁴.

1 E.A.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр. 194.

2 Sealsamas.
3 Л.Перов, Американская агрессия в Корее, Госполитиздат 1951, стр. 36.

4 E.A.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва, 1952, стр. 195.

Kõigi nende reformide tähtsamaks tulemuseks oli töötajate materiaalse olukorra paranemine ¹. 1948.a.-ks likvideeriti Põhja-Koreas koolera, tüüfuse ja katku epideemiad ning vähendati surevust tuberkuloosi jt. haiguste tagajärjel.

Hoolitsedes töötajate puhkuse ja tervise eest rahvakomiteed rajasid hulgaliselt puhkekodusid, sanatooriume ja kuurorte. Üks Korea ilusamatest linnadest - Vonsan, Jaapani mere rannikul - muudeti linn-kuurordiks, kus puhkasid tuhanded töölisel, teenistujad ja talupojad.

Rahvamajanduse taastamise ja arendamise kõrval tehti suuri edusamme rahva haridustaseme tõstmise alal. ^{Põhja-} Korea tehnikumid ja instituudid hakkasid ette valmistama uut tehnilise haridusega kaadrit. Nii juba 1949.a. Korea tehnikumid andsid välja üle 4000 spetsialisti ². Algkoolide arv suurenes ligi kaks korda võrreldes 1944.a.-ga, õpilaste arv nendes suurenes 1,7 korda. Veel enam tõusis mittetäielike- ja keskkoolide arv: 5-aastaga kasvas see 20 korda, õpilaste arv aga 23 korda.

Jaapanlaste valitsemise ajal Põhja-Koreas ei olnud ühtegi kõrgemat õppeasutust. Viie aasta möödudes aga oli rajatud 16 instituuti, tehnikumide arv oli tõusnud 55-le.

Tehti lõpp elanike kirjaoskamatusle levikule. Rajati hulgaliselt kooli täiskasvanute jaoks. Iga päevaga kasvas

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Коре, Госполитиздат 1951, стр. 97-98.

2 Л.Перов, Американская агрессия в Коре, Госполитиздат 1951, стр. 38.

Põhja-Koreas raamatukogude, teatrite, klubide, väljaantavate raamatute, ajalehtede ja ajakirjade arv.

Ajaloolised edusammud Põhja-Korea majanduse taastamise ja arendamise alal saavutati korea rahva töötaseme tõusu tagajärjel ja tänu Nõukogude Liidu vennalikule abile. Nõukogude Liit osutas noorele Korea vabariigile materiaalselt ja tehnilist abi rahvamajanduse taastamisel. Ta varustas korea tööstust esmaklassiliste masinate ja tööpinkidega, elektriseadmetega, agregaatidega kaevanduste jaoks, mitmesuguste põllumajandusmasinatega ja hinnaliste toorainetega, mida ei olnud Koreas.

Selline tõhus kvalifitseeritud abi, mida andis Nõukogude Liit, pani aluse ^{Põhja-}Korea majanduslikule ja poliitilisele õitsengule.

Nagu ütelnud J.V.Stalin "asi ei seisa ainult selles, et see abi on maksimaalselt odav ja tehniliselt esmaklassiline. Asi seisab eeskätt selles, et selle koostöö aluseks on siiras soov aidata üksteist ja saavutada ühine majanduslik tõus. Tulemuseks on see, et neis maades areneb tööstus kiires tempos".

Samaaegselt suurte muudatustega Põhja-Korea majandus- ja kultuurielus toimusid muudatused ka sealse poliitilise korra edasise demokratiseerimise ja kindlustamise liinis. Nii 1946.a. lõpus 1947.a. alguses viidi läbi esmakordselt

1 J.Stalin, Sotsialismi majandusprobleemid NSV Liidus, Tallinn, 1953, lk.66, -67.

Korea ajaloos Põhja-Koreas üldised, otsesed, võrdsed ja salajased valimised. Põhja-Korea elanikud valisid linna, küla, provintsi ja valla rahvakomiteed, kuhu kuulusid saadikud töötajate endi hulgast.

Valimistest võisid osa võtta Põhja-Korea elanikud alates 20-eluaastast, kes ei kuulunud rahvareeturite ridadesse ja kellel ei olnud kohtu poolt valimisõigus ära võetud. Nii võttis valimistest osa 99,6 % valijaist¹.

Andes oma häälid rahvakomiteede kandidaatide poolt, keda seadis üles Ühtne ^{Rahvuslik} Demokraatlik ^{Rahva}Rinne, rahvas seega hääletas demokraatlike ümberkujunduste poolt Põhja-Koreas.

1947.a. veebruaris toimus rahvakomiteede I kongress, kus valiti Põhja-Korea kõrgem seadusandlik organ - Rahvakogu. ~~Rahvakogu Presiidiumi esimeheks valiti Kim Du Ben.~~

1947.a. veebruari lõpus toimus Rahvakogu esimene istung, kus moodustati Põhja-Korea täidesaatva võimu organ - Keskrahvakomitee, mille esimeheks valiti Kim Ir Sen.

Nii Põhja-Koreas ^{kindlustas} moodustus uus rahvademokraatlik võim. Selle võimsaks aluseks oli tööliste ja talupoegade kindel liit, keda juhtis rahvamasside avangard - Tööpartei.

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корею, Госполитиздат 1951, стр.100.

IV LÖUNA-KOREA PÕHJA-AMEERIKA ÜHENDRIIKIDE

IKKE ALL

Nagu nägime, toimus Põhja-Koreas areng demokraatlikku teed mööda, siin juhtis oma saatust rahvas ise. Teiseks kujunes aga olukord Lõuna-Koreas, kus võimutsesid Põhja-Ameerika Ühendriikide imperialistid. Nad esinesid siin kui vallutajad ja kolonisaatorid, kehtestades Lõuna-Koreas oma sõjalis-politseilise režiimi ¹.

Demokraatlikud organisatsioonid ja ajakirjandus keelati, kogu kohapealne valitsus allutati esialgselt Jaapani kindral-kuberneri ülemvalitsuse alla ², peatselt aga Ameerika Ühendriikide sõjalisele administratsioonile.

Ameerika okupatsioonivõim soodustas igati Korea kol-laboratsioonistide ja jaapani ametnike reeturlikku tegevust korea elanike vastu. Nii ähvardasid Mac Arthuri ^x sagedased käskkirjad igasuguse vastuhaku puhul okupatsioonivõimule

-
- 1 E.A.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр.216.
- 2 П.Крайнов, Борьба корейского народа за независимость, Госполитиздат 1948, стр.71.

^x Vaikse ookeani Ameerika Ühendriikide sõjavägede ülemjuhataja.

karistada lõuna-korealasi surmanuhtlusega.

Elanike üle teostas kontrolli ulatuslik politseiline aparaat, kusjuures ligi 80 % politseinikest oli varem teeninud jaapani politseis¹. Politseilise aparaadi juhtimist teostas täielikult Ameerika Ühendriikide sõjaline administratsioon. Lisaks politseile olid loodud terroristlikud organisatsioonid, kus teostati väljaõpet fašistlikus vaimus².

Okupatsioonivõimu repressioonid suundusid Lõuna-Korea kommunistliku partei, hilisema Tööpartei, vastu, kes organiseeris rahvamasse võitluseks reaktsiooniga ning korraldasid protestimiitinguid. Nii toimus Sõulis 12.sept. 1945.a. kommunistliku partei juhtimisel tööliste ja üliõpilaste demonstratsioon³. Demonstrandid nõudsid jaapanlaste kõrvaldamist okupatsioonivalitsusest, jaapani politsei ja sõjavägede laialisaatmist.

Sellised demonstratsioonid toimusid paljudes Lõuna-Korea linnades.

Ameerika Ühendriikide ja Jaapani sõjaväevõimud surusid demonstratsioonid maha ning asusid rahvavõimu organite - rahvakomiteede hävitamisele, mis olid loodud Lõuna-Koreas enne Ameerika Ühendriikide sõjavägede sissetulekut^x.

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корею, Госполитиздат 1951, стр. 159-160.

2 Sealsamas, lk.160.

3 П.Крайнов, Борьба корейского народа за независимость, Госполитиздат 1948, стр. 71.

* Lõuna-Koreas 31.aug.1945.a. oli 145 rahvakomiteed /Е.А.Пигулевская, Корейский народ....стр.217/

Relvastumata ja veel mitte küllaldaselt organiseeritud Lõuna-Korea rahvas ei olnud suuteline kaitsma rahvakomiteesid. Paljud rahvakomiteede juhtivatest töötajatest areteeriti ja paigutati vanglasse. Osal rahvakomiteedest õnnestus aga minna pöranda alla ning jätkata seal oma juhtivat organiseerimistööd. Nende ülesandeks sai rahvamasside organiseerimine ühiseks võitluseks ameerika okupantide vastu oma maa vabastamiseks ja ühtse demokraatliku vabariigi loomiseks.

Ameerika okupandid tugevdasid pidevalt terrorit korea patriootide jälitamisel, seejuures nad ei esinenud mitte ainult kui vabaduse ja demokraatia lämmatajad, vaid kui julmad korea töörahva ekspluataatorid ja plaanikindla röövpoliitika teostajad ¹.

Kõik hinnaline - kuld, plaatina, hõbe, strateegiline tooraine jm. - veeti Lõuna-Koreast välja Põhja-Ameerika Ühendriikidesse ². Osa röövitud varandusest (toiduained, tööstuslik tooraine jne.) veeti Jaapanisse, samuti ka Kuomintangi Hiinasse, sealse reaktsioonilise kliki tootamiseks.

Rikkuste kokkuröövimist Lõuna-Koreas hakkas teostama 1946.a. moodustatud "Ameerika-kolonisatsiooni Kompanii" nimetusega "Uus-Korea" ³, mis oli varem Jaapani "Ida-kolonisatsiooni Kompanii".

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр. 122.

2 Sealsamas, lk.123.

3 Sealsamas.

Kompaniile "Uus-Korea" allutati kõik Lõuna-Korea maa- ja metsarikkused, tööstuslikud ettevõtted, kaevandused, ehitised, transport ja side. "Uus-Korea" kompanii sai ameerika monopolistide piiramatult kasumitejahi poliitika julmaks teostajaks.

Ameerika Ühendriikide võimutsejad koondasid enda Ümber Korea reaktsioonilisi jõude ja hakkasid Lõuna-Koreasse tooma Korea emigrante, et luua endale tugev seljatagune. Emigrante saabus Põhja-Ameerika Ühendriikidest, Hiinast, Jaapanist, Filipiinidelt, Austraaliast, Indiast jt. maadelt. Nii saabus 1945.a. Lõuna-Koreasse ka Li Sõn Man - korea rahva õelam vaenlane. Emigrandid hakkasid orjalikult teenima oma ameerika peremehi, et saada tagasi endisi privileege.

1946.a. lõpul loodi ameerika sõjalise administratsiooni poolt nn. "korea seadusandlik koda", "korea kodanlik administratsioon" ja "korea kohtud", milledele oli antud ühine nimetus - "Lõuna-Korea ülemineku valitsus"¹, mida juhendas Ameerika sõjaline administratsioon. Selle "Ülemineku valitsuse" eesmärgiks oli tõmmata korea reaktsioonilist elementi koostööle ameerika okupatsiooni võimuga, varjates nii Ameerika Ühendriikide agressiivse poliitika Koreas. Ameerika kolonisaatorid püüdsid näidata "Ülemineku valitsust" kui

I И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр. 173.

Lõuna-Korea "isevalitsust" ja tõestada seega Põhja-Ameerika Ühendriikide poliitikat Lõuna-Koreas kui "demokratiseerimise" poliitikat.

Kuid juba USA juhtimisel loodud "Ülemineku valitsuse" koosseis (korea rahva vaenulikud elemendid - Koreasse tagasi tulnud emigrandid ja kohalikud reaktsioonilised tegelased eesotsas Li Sõn Man'iga) ja tema valitsemise meetodid näitasid selgesti, millist võimu esindas see "valitsus" Lõuna-Koreas.

Ameerika Ühendriigid, olles täielikult kindlustunud Lõuna-Koreas valmistusid sõjaks Põhja-Korea, Hiina ning Nõukogude Liidu vastu. Selleks ameerika monopolistid pöörasid peamise tähelepanu keemiatoodangu töstmisele Lõuna-Koreas sõjalis-strateegilise tooraine ^{hankimisele} ³ seisukohalt, samuti tösteti ^{tähtsate} sõjatööstuse ^{tootmisele} ³ toodangut metallide ja mineraalide alal. Nii vedasid Põhja-Ameerika Ühendriigid oktoobrist 1946.a. kuni maini 1948.a. Lõuna-Koreast välja Põhja-Ameerika Ühendriikidesse volframi, seatina, vaske jt. värvilisi metalle 190 miljoni dollari väärtuses ².

Ameerika okupantide kätte läks kogu Lõuna-Korea väliskaubandus. Korealastele keelati kategooriliselt kaubavahe-

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр. 124.

2 Sealsamas, lk. 125.

tust pidada mitte ainult teiste maadega, vaid ka Põhja-Korea. Kogu Lõuna-Korea "kaubandus" seisnes aga selles, et Põhja-Ameerika Ühendriigid vedasid tasuta välja Lõuna-Koreast "Uus-Korea" kompanii poolt kokkuröövitud varandust. Sellise "kaubanduse" soodustamiseks asutati 1947.a. Sõulis spetsiaalne "Ameerika-Korea kaubanduse" valuuta pank¹.

Ameerika Ühendriikide poliitika tulemusena Lõuna-Korea majandus käis pidevalt alla. Elanikkond vaesus, suurenes ekspuaterimine, tõusis elukallidus, töötute hulk kasvas iga päevaga. Nii oli töötuid Lõuna-Koreas 1946.a. 1 miljon inimest, 1949.a. enam kui 3 miljoni, 1950.a. mais aga iga kolmas töövõimeline elanik Lõuna-Koreas oli tööta².

Lõuna-Korea majanduslikust olukorrast kirjutas kohalik ajaleht "Sinmin Ilbo" 1948.a. järgmiselt: "Käesoleval ajal Põhja-Korea kindlustab juba end kõigi vajalikuga. Seal töötavad kõik vabrikud ja tehased. Lõuna-Koreas aga enamus ettevõttest seisab, kaubatootmine on tähtsusetu"³.

Lõuna-Koreas säilitasid mõisnikud oma endise maavalduse ja õiguse ekspuaterida talupoegi, mis muutus veel julmemaks. Nad andsid maad endiselt rendile ränkade tingimustega. Kuna enamus talupoegi oli maata või omas väga vähe maad, siis olid nad sunnitud maad rendile võtma ja

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр. 125.

2 Sealsamas, lk.122.

3 Sealsamas, lk.128.

maksma selle eest kõrget naturaalrenti.

Seoses talupoegade rühumise suurenemisega mõisnike poolt arenes Lõuna-Koreas talupoegade vastupanuliikumine, mida juh-
tis pöranda alt Kommunistliku partei (hiljem Tööpartei). Ta-
lupojad nõudsid Põhja-Korea eeskujul agraarreformi läbivi-
mist. Sellele vastas Ameerika Ühendriikide sõjalise administ-
ratsiooni esindaja: "See on kommunism, ^{seda} aga ma ei taha ^{näha."} seda
omada" ¹.

Korea reaktsionäärid koos ameerika imperialistidega
põhiliselt ^{olid} astusid ~~välja~~ maareformi vastu. Kuid ~~kätes~~ Põhja-
Korea demokraatliku ^{talurahva liikumist,} maareformi mõju levikut Lõunas, olid
ameerika imperialistid sunnitud siiski läbi viima "agraar-
reformi" ².

"Reformi" demagoogilises programmis, mille koostas Li
Sõn Man 1946.a., räägiti "suurte maavalduste ümberjaotamisest"
Lõuna-Koreas ³.

1948.a. märtsis asus Ameerika Ühendriikide sõjaline
administratsioon oma "maareformi" läbiviimisele.

"Maareform" koostati mõisnike maavalduste ostu ja müü-
gi teel. Kogu seda operatsiooni viis läbi "Rahvuslik Maa

- 1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Коре, Госполитиздат 1951, стр. 131.
- 2 П.Крайнов, Борьба корейского народа за независимость, Госполитиздат 1948, стр. 92.
- 3 Е.А.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр. 254.

Valitsus", mis oli loodud 1948.a. likvideeritud kompanii "Uus-Korea" asemele.¹

"Reformi" alusel "Maa valitsus" ostis mõisnikelt teatud osa maad, mida talupojad võisid omandada ostu teel, kuid seejuures kõrge hinna eest. ^{ühki} Kuigi talupojad kannatasid suure maapuuduse all, ei suutnud nad kuigi suures ulatuses seda maad osta kõrge ostuhinna tõttu. Mõisnikud "reformi" tulemusena aga säilitasid oma endise võimsuse ja piiramatu eksploateerimise õiguse talupoegade üle.

Lõuna-Korea talupojad olid määratud näljale ja hukkamisele, neid rõhus kahekordne ike: kohalike mõisnike ning kulakute eksploateerimine ja ameerika kolonisaatorite metsik röövimine.

Ameerika okupatsioon Lõuna-Koreas oli suunatud Korea rahvusliku kultuuri hävitamisele, kusjuures korea keel keelati ametiasutustes ja koolides, "Korealastel keelati külastada ameerika restorane, teatreid, klubisid ja sõita ameeriklastega ühes sõidukis"².

Ameerika imperialistid muutsid lõuna-korea rahva kunstimuseumid oma kasarmuteks ja klubideks. Tuhanded eksponaadid, mis omasid hiiglaslikku ajaloolist väärtust, rööviti või purustati Ameerika Ühendriikide kindralite, ohvitseride ja sõdurite poolt.³

1 E.A.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр.255.
 2 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корею, Госполитиздат 1961, стр.145.
 3 Sealsamas, lk.147.

Korea ajakirjandus muutus maaerika imperialistide käes valeliku propaganda propageerijaks ja sõjaõhutamajaks Nõukogude Liidu, Hiina Rahvavabariigi, Põhja-Korea jt. rahvademokraatia maade vastu.

Rahva haridustase kannatas tublisti ameeriklastest võimutsejate all. Vähendati koolide arvu, kuna suur hulk koolimaju kasutati Ameerika sõjavägede majutamiseks. Paljud üliõpilased, kes astusid selle vastu välja, areteeriti ning anti sõjakohtu alla. Vaatamata sellele üliõpilaste protestilained tugevnesid. Samuti tugevnes kogu Lõuna-Korea elanike vastupanu-liikumine.

Ameerika imperialistid tugevdasid sidemeid lisõnmanlaste klikiga võitluseks demokraatlikult meelestatud rahvahulkade vastu.

Põhja-Ameerika Ühendriikide eesmärgiks oli moodustada Lõuna-Koreas temale vastuvõetav valitsus, kes alustaks võitlust demokraatliku Põhja-Koreaga Ameerika Ühendriikide toetusel. Seni oli "valitsuse" funktsioone teostanud Ameerika Ühendriikide administratsioon korealastest reaktionääride kliki toetusel.

Lõuna-Korea demokraadid võitlesid iseseisva Korea eest, nende eesmärgiks oli moodustada demokraatlik rahvavalitsus. Ameerika Ühendriigid võitlesid karmilt nende nõudluste vastu ja teostasid 1948. a. 10. mail nn. separaatsed valimised.

"Valimised" teostati ÜRO poolt Lõuna-Koreasse saadetud komisjoni järeelvalve all, et varjata Ameerika Ühendriikide agressiivset poliitikat Lõuna-Koreas ÜRO maski taha. Rahvamassid boikoteerisid neid "valimisi". Sõjaväe ja politsei surve all viidi "valimised" siiski läbi ning Ameerika Ühendriikide imperialistide juhtimisel moodustati Lõuna-Korea reaktsionalistest tegelastest "valitsus": seadusandev ja täidesaatev koda ning president. "Valitsuse" etteotsa, n.ö. "presidendiks" sai ameerika imperialistide käsilane Li Sõn Man.

See rahvavaenulik klikk aidati Põhja-Ameerika Ühendriikide poolt võimule selleks, et maskeerida USA orjastavat poliitikat Lõuna-Koreas. Lõuna-Korea töötavad massid ei pidanud seda "valitsust" oma valitsuseks, vaid koondasid oma jõude võitluseks demokraatliku valitsuse eest, ühtse demokraatliku Korea eest.

Uus "valitsus" võttis vastu 1948.a. augustis "konstitutsiooni", millele kirjutasid alla Põhja-Ameerika Ühendriikide esindajad ja marionetlik "president" Li Sõn Man ¹.

"Konstitutsioonis" leidsid kinnitamist kõik endised seadused ja käskkirjad, mis olid välja antud Ameerika Ühendriikide sõjaväelise administratsiooni poolt okupatsiooni momendist alates. "Konstitutsiooni" kinnitas maa enamiku kuulumise Lõuna-Koreas ^{enam kui} mõisnikele, kusjuures ligi 80 % talupoegadest oli täiesti maata ².

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр.217.

2 Sealsamas, lk.218.

"Konstitutsiooni" alusel kogu võim riigis, s.o. Lõuna-Koreas, kuulus "presidendile".

Nii moodustati Lõuna-Korea mariontelik "valitsus", mis sai ameerika imperialismi agressiooni käsilaseks. "President" Li Sön Man oli oma ookeanitaguste peremeeste kuulekaks teenriks, seejuures aga kõige vihatum vaenlane korea laiade rahvahulkade poolt. Verised meetodid, mida rakendasid Li Sön Man ja tema käsilased ei suutnud rahva viha summutada, see paisus ning muutus võimsaks rahvuslik-vabastusliikumiseks Lõuna-Koreas.

V KOREA RAHVADEMOKRAATLIKU VABARIIGI ^{moedustamine.} KÜJUNEMINE.

KOREA RAHVA VOITLUS MAA RAHULIKU ÜHENDAMISE

EEST

Suurte edusammude kõrval demokraatlikul arenguteel põhja-korea rahvas unistas ^{Kogu Korea} ~~oma maa~~ ühendamisest ja ühtse demokraatliku riigi loomisest.

Kui Lõuna-Koreas ameerika imperialistid kuulutasid välja "valimised" 10. mail 1948. a., mis pidid otsustama Lõuna-Korea edasise saatuse, kuulutasid Lõuna-Korea elanikud ¹ välja tööpartei juhtimisel üksmeelse boikoti .

See valimiste boikott näitas kuivõrd tugevaks oli kujunenud Koreas demokraatlik leer ja tugevnenud korea rahva usk võidusse ameerika kolonisaatorite üle.

Boikotile vastuseks areteeriti valimiseelse kampaania ajal hulgaliselt korealasi. Toimusid kokkupõrked ameerika imperialistide ja korealaste vahel, mille tulemusena ^{Tšetšju} Tšedžju saarel hukati 39 inimest, haavata sai 17 ja areteeriti 142 ² inimest .

Põhja-Korea Tööpartei juhtimisel toimus Phönjanis 29.

1 А.Я.Сахнин, Борейский народ в борьбе за единство и независимость, Москва 1950, стр.22.

2 П.Крайнов, Борьба корейского народа за независимость, Госполитиздат 1948, стр.97.

juunist 5. juulini 1948.a. Lõuna- ja Põhja-Korea demokraatlike parteide ja ühiskondlike organisatsioonide juhtide nõupidamine, kus võeti vastu otsus: teostada valimised

25.aug. Korea Kõrgemasse Rahvakogusse ¹, *mis oleks kogu korea rahva esinduseks.*

See otsus leidis toetust laialdaste rahvahulkade poolt üle kogu Korea, mistõttu valimised kujunesid üldrahvuslikuks pidupäevaks.

Valimistest võttis osa 85,2 % kogu maa valijaist ².

Lõuna-Koreas olid valimised kaudsed ning toimusid ägeda terrori ja laimukampaania tingimustes. Vaatamata terrorile sai siin Rahvarinne valimistel hiilgava võidu.

Valimiste tulemusena moodustus Korea kõrgem võimuorgan - Rahvakogu.

Kõrgema Rahvakogu esimesel istungil 2.septembril 1948.a. Phönjanis kuulutati välja ühtne Korea Rahvademokraatlik Vabariik ^{ja moodustati vastav valitsus} korea rahva juhi Kim Ir Sen'iga.

Esimesel istungil võeti vastu konstitutsioon ning esitati palve Korea Kõrgema Rahvakogu poolt Nõukogude Liidu ja Põhja-Ameerika Ühendriikide valitsustele nende sõjavägede väljaviimiseks Koreast ³.

Uus vastuvõetud konstitutsioon omas suure ajaloolise tähtsuse korea rahva elus. See oli suur samm edasi maa

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат, 1951, стр. 234-235.
2 Е.А.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр.183.
3 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат, 1951, стр.244.

demokratiseerimisel, uus suur korea rahva võit ühtse sõltu-
matu riigi loomiseks.

Konstitutsioonis leidsid väljendust korea rahva aja-
loolised taotlused, konstitutsioon kinnitas kogu võimu
kuulumise rahvale ja fikseeris korea rahva senised saavutu-
sed. Konstitutsioon kindlustas rahvale laialdased poliiti-
lised ja majanduslikud õigused, ta garanteeris elanikele
poliitilised vabadused, nagu sõna-, trüki-, koosoleku- ja
demonstratsioonide vabadus. Uus konstitutsioon rõhutas, et
töö on iga inimese auasjaks ja kogu riigi majandus- ja kul-
tuurielu jõukuse aluseks; töötajatele kindlustati õigus töö-
le, puhkusele ja haridusele.

Konstitutsiooni alusel seadusandlik võim riigis kuulus
Kõrgemale Rahvakogule, mis oli rahvademokraatliku vabariigi
keskseks organiks. Tema kompetentsi kuulus konstitutsiooni
muutmine, põhimiste sise- ja välispoliitiliste küsimuste
otsustamine, valitsuse moodustamine, amnestiate andmine,
riigi eelarve kinnitamine, kindral-proküröri ja Ülem Rahva-
kogu Presiidiumi valimine .

Konstitutsioon kinnitas mõisnike maavalduse likvidee-
rimise ja maa jaotamise talupoegadele; maa kuulub sellele.

I И.Кравцов, Агрессия американского империализма
в Корее, Госполитиздат, 1951,
стр. 245.

1
kes seda harib .

Konstitutsioon kinnitas tööliste tööpäeva pikkuse, s.o. 8 tundi; naistele kindlustati võrdsed õigused meestega.

Korea Rahvademokraatliku Vabariigi Konstitutsioon kinnitas ^{seega} läbiviidud demokraatlikud reformid ja rajas alused maa demokraatlikuks ühendamiseks.

Kooskõlas vastuvõetud konstitutsiooniga Ülem Rahvakogu istungil 8.septembril 1948.a. valiti Kõrgem Rahvakogu Presiidium koosseisuga 17 inimest, nendest 11 inimest oli Lõuna-Koreast ja 6 inimest Põhja-Koreast ². ~~Presiidiumi esimeheks valiti Kim Du Bon.~~

10.septembril 1948.a. Kim Ir Sen esitas rahvademokraatliku vabariigi valitsuse programmilise deklaratsiooni ³, milles ta rõhutas ühtse demokraatliku Korea riigi loomise vajadust. Samuti nägi deklaratsioon ette välismaiste sõjavägede väljaviimise Koreast.

Rahvademokraatlik valitsus kindlustas maa rahvamajanduse iseseisvat arengut, tema peamiseks eesmärgiks sai "kogu ühiskonna järjest kasvavate materiaalsete ja kultuuriliste vajaduste maksimaalse rahuldamise kindlustamine

1 А.Я.Сахнин, Корейский народ в борьбе за единство и независимость, Москва 1950, стр. ^{лк.} 23-24.

2 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат, 1951, стр. ^{лк.} 247.

3 Sealsamas, lk.248.

sotsialistliku tootmise pideva suurendamise ja täiustamisega kõrgeima tehnika baasil"¹.

~~Korea rahvamajanduse tõusu tagas tema plaanipärane areng, mis võimaldas maa sisemiste rikkuste ratsionaalset kasutamist ning harmoneeris produktide tootmist ja jaotamist.~~

Noor Korea Rahvademokraatlik Vabariik sammus oma tõusuteed, ta astus rahvusvahelisele areenile koos teiste rahvademokraatia maadega. Tema eesmärgiks sai võidelda "...uute sõdade ohu ja imperialistliku ekspansiooni vastu..."²

Oma arengul toetus noor Korea vabariik Nõukogude Liidu vennalikule abile, "... kellele on täiesti võõrad igasugused agressiivsed ekspluataatorlikud impulsid ja kes on huvitatud kõige soodsamate tingimuste loomisest kommunistliku ühiskonna ülesehitamise teostamiseks"³.

Nõukogude Liit esimesena tunnustas Korea Rahvademokraatlikku Vabariiki ja sõlmis temaga vastastikuse abistamise lepingud. Vaadanud läbi Korea valitsuse ettepaneku välismaiste vägede väljaviimise kohta Koreast, Nõukogude valitsus rahuldab selle palve, lubades oma väed välja viia Põhja-Koreast 1. jaanuariks 1949.a.-ks.

1 J. Stalin, Sotsialismi majandusprobleemid NDV Liidus, Tallinn 1953, lk.86.

2 A. Šdanov, Rahvusvahelisest olukorrast, Tallinn 1948, lk.14.

3 Sealsamas,

Põhja-Korea elanikud saatsid Koreast lahkuvaid Nõukogude Armeed võitlejaid lilledega ja palavate tervitustega teele. Nad tänasid veel kord nõukogude sõjaväelasi, kes päästsid neid jaapani ikkest ja avasid korea rahvale helge tee tulevikku.

Peale rahvademokraatliku valitsuse moodustamist koondus korea rahvas tihedalt oma valitsuse ja Tööpartei Ümber võitluseks ühtse ja sõltumatu kodumaa loomise eest.

Põhja-Korea sammus pidevat tõusuteed, tema võimsuse kasvu tähistasid suured töövõidud tööstuse, põllumajanduse, transpordi, kultuuri ja kunsti alal. Nii Nõukogude Liidu abiga täideti tööstuse taastamise ja arendamise 1948. aasta plaan 102 %¹ -lt, taastati ja lasti käiku hulgaliselt ettevõtteid. Tööstuse toodangu tase 1948. a. tõusis võrreldes 1947. aastaga 39,1%². Tõusis tööviljakus ja langes produktiooni omahind.

Nõukogude Liidu abiga täitis Korea Rahvademokraatlik Vabariik edukalt oma rahvamajanduse kaheaasta plaani.

Oli täitunud korea rahva unistus - kujundada ise oma saatus ja suunata oma maa areng demokraatlikku teed mööda. Korea rahvas mõistis, et teda ootab ees helge elu, mida

1 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр. 257.

2 Sealsamas.

tagab majanduse pidev tõus "... rahvademokraatiamaades, majanduse, mis ei tunne kriise ning areneb ühiskonna aine-
liste ja kultuuriliste tarviduste maksimaalse rahuldamise
kindlustamise huvides... Sellele majandusele on iseloomulik
nende maade sõbralik majanduslik koostöö, kes moodustavad
demokraatliku leeri"¹.

Korea rahvas tunnustas kogu maailma avalikkuse ees oma
kuuluvust rahupöoldajate leeri, demokraatia ja sotsialismi
leeri, mille eesotsas seisab Nõukogude Liit.

Põhja- ja Lõuna-Korea demokraatlikud organisatsioonid
ulatasid üksteisele käe ühiseks võitluseks ameerika koloni-
saatorite vastu maa demokraatlikuks ühendamiseks. Nii toi-
mus Põhjanis 1949.a. 25. juunil Ühtse Demokraatliku Isamaa-
rinde Asutav Kongress, millest osa võttis 667 delegaati,
esindades korea elanikkonna kõiki ühiskonnakihte². Istungil
seati üles nõudmine - rahulikult teel luua sõltumatu Korea
Demokraatlik Vabariik.

Kongress valis Keskkomitee ja määras kindlaks Isamaa-
rinde põhieesmärgid: ühtse ja sõltumatu Korea loomine; maa
demokraatliku arengu kindlustamine; feodalismi jäänuste lik-
videerimine; rahvamajanduse ja kultuuri arengu ning rahva

1 G. Malinkov, Амандеконне НК(С)Р Keskkomitee tööst partei
XII kongressile, Tallinn 1952, lk. 7.

2 А.Я.Сахин, Корейский народ в борьбе за единство
и независимость, Москва 1950, стр.26.

1
elatusaseme pidev tõstmine .

Ühtse demokraatliku Isamaarinde loomine omab suurt tähtsust korea rahva ajaloo võitluses ameerika imperialistidega ja nende käsilastega.- Süüli marionettidega. Isamaarinne alustas võitlust maa rahuliku ühendamise eest, Korea muutmise eest demokraatlikuks vabariigiks.

Massilistel miitingutel ja demonstratsioonidel tervitas korea rahvas Ühtse Demokraatliku Isamaarinde loomist ja tema poolt vastu võetud programmi maa rahuliku ühendamise kohta. Korea Rahvademokraatlik Vabariik võttis omaks Isamaarinde programmi ja lubas igati kindlustada nende otsuste elluviimist.

Ühinemise programm tiivustas Lõuna-Korea elanikke võitlusele ameerika imperialistide vägivallatsemise vastu. Partisani-liikumine tugevnes, partisanide arv kasvas. Nii Lõuna-Korea mitmetes des Kiansani provintsis tugevdasid partisanid oma võitlust Li Sön Mani politseiüksuste vastu. Nendest operatsioonidest võttis osa üle tuhande partisaani 2 .

20.jaanuaril 1950.aastal toimus Phönjanis Ühtse Demokraatliku Isamaarinde Keskkomitee neljas pleenum, kus võeti vastu tähtsad otsused 3 . Pleenum märkis, et Li Sön Mani klikk

1 А.Я.Сахнин, Карейский народ в борьбе за единство и независимость, Москва 1950, стр.27.
2 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Коре, Госполитиздат 1951, стр.279.
3 А.Я.Сахнин, Карейский народ в борьбе за единство и независимость, Москва 1950, стр.27.

jätkab korea rahva hävitamist, kes võitleb maa demokraatliku ühendamise eest, ning teeb ettevalmistusi pealetungiks demokraatlikule Põhjale. Seoses sellega neljas pleenum võttis vastu otsuse tugevdada võitlus Li Sõn Mani reeturliku kliki ja ameerika imperialistide vahelesegamispoliitika vastu Korea siseasjadesse. Ühtse Demokraatliku Isamaarinde Keskkomitee otsustas kõigi jõududega abistada võitlevaid Lõuna-Korea patrioote, saata neile toiduaineid, riietusesemeid ja muud vajalikku.

Pleenum rõhutas lõpuks, et võit kuulub korea rahvale, kes võitleb ühtse, sõltumatu ja demokraatliku Korea eest.

Isamaarinne pöördus üleskutsega korea rahva poole võidelda maa rahuliku ühendamise eest. Vastav kõne esitati ka Li Sõn Mani "valitsusele", kuid tema reeturlik klikk keeldus igasugustest läbirääkimistest. Isamaarinde üleskutsele vastas aga kogu Lõuna-Korea progressiivne elanikkond, kes astus otsustavalt välja Ameerika Ühendriikide imperialistide ja nende Süüli käsilaste vastu ühtse demokraatliku Korea Vabariigi loomise eest.

VI KOREA RAHVA VOITLUS PÕHJA-AMEERIKA ÜHENDRIIKIDE IMPERIALISTLIKU AGRESSIOONI VASTU

Põhja-Ameerika Ühendriikide imperialistid, olles kindlustunud Lõuna-Koreas, valmistusid haarama kogu Korea, et see muuta oma kolooniaks ja sõjaliseks platsdarmiks. Ettevalmistused sõjaliseks agressiooniks Põhja-Korea vastu algasid 1948.a., kohe peale seda, kui oli moodustatud Korea Rahvademokraatlik Vabariik.

Valmistades ette Korea sõjalist agressiooni, hakkasid Ameerika Ühendriikide valitsevad ringkonnad tüürima Lõuna-Korea intensiivse militariseerimise suunas .

Agressiooni ettevalmistamisel panid Ameerika Ühendrii-

1 V.A.Tšerpakov, Kapitalistlike maade arenemise ebaühtlus ja nendevaheliste vastuolude teravnemine, Tallinn 1953, lk.43.

kide imperialistid oma pealootused Li Sön Mani kliki tegevusele. Viimane esindas kõige reaktsoonilisemaid ringkondi Lõuna-Koreas. Peale Ameerika Ühendriikidele sõnakuuleliku "valitsuse" loomist "viidi välja" Ameerika Ühendriikide sõjaväed Lõuna-Koreast. Põhja-Ameerika Ühendriikide okupatsiooni väline vorm Lõuna-Koreas muutus. Moodustati uus Li Sön Mani armee, mida varustas Ameerika Ühendriikide valitsus. Üldiselt aga kogu okupatsiooni sisu jäi endiseks, muudatus toimus ainult välises osas.

Miljonid dollarid läksid Li Sön Mani armee tugevdamiseks, aerodroomide ja sõjaliste baaside rajamiseks Lõuna-Koreas. Ameerika Ühendriigid abistasid kõigiti Li Sön Mani "valitsust" 10. detsembril 1948. a. vastuvõetud otsuse alusel, mis nägi ette igasuguse "abi" andmist Koreale "Marshalli plaani" kohaselt¹.

Selline Ameerika Ühendriikide "abi" oli suunatud kõigi demokraatlike jõudude vastu maailmas, see "...abi toob endaga kaasa selle maa poliitilise kursi muutmise, kellele seda "abi" antakse: võimule tulevad parteid ja isikud, kes on valmis Washingtoni direktiivide järgi teostama Ameerika Ühendriikidele soovitatavat programmi sise- ja välispoliitika alal..."².

1 М.Н.Пак, Как подготовлялась американская агрессия в Корею, Москва 1950, стр.8.

2 А.Зданов, Rahvusvahelisest olukorrast, Tallinn 1948, lk.21,22.

Ameerika Ühendriikide "abi" kujukaks näiteks on Lõuna-Korea Li Sõn Mani kliki reeturlik tegevus oma maa demokraatlike jõudude vastu.

Seoses sõja ettevalmistamisega Põhja-Korea, Hiina ja ka Nõukogude Liidu vastu ¹, toimus 14. veebruaril 1949.a. Li Sõn Mani kabineti istung, kus võeti vastu otsus sõjategevuse abistamise kohta Põhja-Korea vastu mitte hiljem kui 1949.a. juulis ².

Istungil koostati vastav plaan, mis esitati kinnitamiseks Ameerika Ühendriikide valitsusele. Plaan nägi ette Kim Ir Seni vägede paiskamise mägedesse, kus nad hukkuksid külmas ja näljas. Samal ajal aga pidid Li Sõn Mani väed ületama Tumõni ja Jalutsijangi jõed ning saavutama ^{nende jõgede taga} soodsad positsioonid.

Vastupidi Lõuna-Koreas toimuvale agressiivsele ettevalmistusele, tegi demokraatlik Põhja-Korea kõik selleks, et saavutada maa rahulikku ühendamist ja vältida sõda. Ühtne Demokraatlik Isamaarinne esitas sellekohase nõudmise Li Sõn Mani "valitsusele". Viimane vastas eitavalt. See tekitas pahameelt Lõuna-Korea elanike hulgas. Tuhanded progressiivsed Lõuna-Korea inimesed ^{liitusid} ~~asusid moodustama~~ partisanisalkadega võitluseks ameerika imperialistide ja Li Sõn Mani kliki vastu. 1949.a. teisel poolel võttis Lõuna-Korea partisaniliid

1 M.H.Пак, Как подготавливалась американская агрессия в Корее, Москва 1951, стр.13. ^{лк.}

2 Sealsamas.

kumine, mis oli alanud peale 1948.a. toimunud "valimisi" Lõuna-Koreas, juba suure ulatuse.

Partisaniliikumise vastu rakendas Li Sön Mani "valitus" oma erilisi "karistuoperatsioone". Li Sön Mani väeosad purustasid patriootide elumaju ja tapsid rahulikke elanikke. Inimeste hukkamised kohtuta muutusid massiliseks. Ameerika imperialistide "vägiteod" rahulike elanike kallal ei jäänud maha hitlerlike röövvalitajate omadest.

Need imperialistide julmused ei summutanud partisaniliikumist, vaid vastupidi, tugevdasid ja õhutasid korea patrioote veel enam võitlusele oma maa anastajate vastu.

Seoses partisaniliikumise tugevnemisega Li Sön Mani klikk tõmbus üha koomamale, ta kahtlustas igat väärtuset ka *kahtluse alla poliitilises ustavuses laugesid ko-*
guni moodi ta lähemast
~~oma pooldajaskonnast~~ *kahtluses*. Nii ei hukatud mitte ainult pahempoolse leeri kaitsjaid, vaid juunis 1949.a. tapeti ka üks Lõuna-Korea parempoolse partei liidritest, Li Sön Mani poliitika kuulekas teener Kim Gu. Ta tapeti seepärast, et esines kõnega, milles puudutas ühtse sõltumatu Korea riigi loomise küsimust.¹

Ameerika Ühendriigid kiirendasid uue sõja vallalepäästmist, sest tõuke selleks andis üha süvenev kriisi olu-

1 М.Н.Пак, Как подготавливалась американская агрессия в Корее, Москва 1951, стр.18.

kord ja vastuolude teravnemine Põhja-Ameerika Ühendriikide ja Inglismaa ning teiste kapitalistlike riikide vahel.

Nagu teada, otsivad kapitalistlikud ringkonnad "...väljapääsu ~~eramajanduslikest~~ raskustest majanduse militariseerimise ja uue sõja ettevalmistamise teel" ¹.

Nii teostati Lõuna-Koreas mobilisatsioon. Marionettlikku ² armeesse mobiliseeriti korea mehi 18-45 a. vanuses. Armees väljaõpe toimus Ameerika Ühendriikide instruktorite juhatusel all, samuti varustati armee Ameerika Ühendriikidelt "abi" teel saadud relvadega.

Lõuna-Korea elanikkonna rahutus kasvas, sagedastel miitingutel nõudis rahvas agressiivsete ettevalmistuste lõpetamist ja maa rahulikku ühendamist. Ameerika Ühendriikide valitsus otsustas rahutuse mahasurumiseks kasutada manöövrit. Ta kuulutas 1950.a. välja "valimised" Lõuna-Korea nn. ^{seadusand-} rahvuslikku ~~nõukogusse~~. ^{kohta.} "Valimiste" tulemusena, mis toimusid ägeda terrori olukorras, Li Sõn Mani klakk jäi võimu juurde. Vaatamata sellele said demokraatliku leeri kandidaadid hulgaliselt hääli ning isegi reaktsiooniline Ameerika Ühendriikide ajakirjandus pidi märkima Li Sõn Mani režiimi moraalset ja poliitilist pankrotti.

Peale "valimisi" haaras kogu maad võimas rahvuslik-va-

-
- 1 G. Malenkov, Aruandekõne UK(b)P Keskkomitee tööst partei XIX kongressile, Tallinn 1952, lk. 6.
 - 2 M. H. Pak, Как подготовлялась американская агрессия в Корее, Москва 1951, стр. 19.

bastusliikumine. Vastuseks sellele alustas Li Sön Mani klikk sõjategevust 25. juunil 1950. a. - seniselt agressiooni ettevalmistavalt etapilt läksid Ameerika Ühendriigid üle otsesele relvastatud pealetungile Põhja-Korea vastu.

Korea küsimuse arutelud Julgeoleku nõukogus agressiooni kindlakstegemiseks, mis toimusid peale sõja algust Koreas, olid pigem komöödiad, kus näitejuhi osa etendasid Ameerika Ühendriigid.¹

Ameerika Ühendriigid püüdsid varjata oma agressiivsust Korea suhtes ja teha "töeliseks" sõjasüüdlaseks Korea Rahvademokraatlik Vabariik, kuid Nõukogude Liidu delegatsioon ÜRO Peaassambleel paljastas Ameerika Ühendriikide töelise pale.

Kogu maailmale on ^{aga} teada, kuidas sõjajärgsel perioodil "...on kapitalistlikus maailmas Ameerika Ühendriikide näol kujunenud uus reaktsiooni ja agressiooni keskus, kust tuleb ... peamine oht rahule, rahvaste vabadusele ja rahvuslikule sõltumatusele".²

Nii "___ Ühendriigid tungisid kallale Koreale ja püüavad teda orjastada___", kuna Nõukogude Liit teostab kindlat rahupoliitikat, sõlmib vastastikuse abistamise lepingud, annab "... abi ja toetust rahuarmastavate maade edasiseks

21 G. Malenkov, Aruandekõne UK(b)P Keskomitee tööst partei XIX kongressile, ~~1952~~ 1952, lk. 6.

12 A. Я. Вышинский, Выступление на заседании политического комитета Генеральной Ассамблеи ООН по корейскому вопросу, Госполитиздат 1952, стр. 29.

tugevdamiseks ja arendamiseks"¹.

Sõda Koreas ei olnud juhuslik, see oli vajalik ameerika kapitalistidele, et pääseda ähvardavast kriisist ja saavutada Ameerika Ühendriikide majanduse tõus. Tõusu stiimuliks oligi sõda, mis tõi korea rahvale surma ja viletsust. Kui ei oleks puhkenud sõda Koreas, oleks ta puhkenud mõnel teisel maa, röhutasid mitmel korral Korea interventsiooni organisatsioonid².

Sellised on Korea sõja juured, tõelised faktid, mida ei saa ümber lükata ega hävitada ükski juriidiline ega mõni muu dokument.

Olles alustanud sõjategevust 25. juunil 1950.a., Li Sõn Mani röövlisõjagud tungisid Korea Rahvademokraatliku Vabariigi pinnale, algas korea rahva võitluse I periood. Ületades 38-paralleeli Põhja-Koreas kohtasid lisõnmanlased tugevat vastupanu. Korea Rahvademokraatliku Vabariigi kaitseüksused peatasid vaenlase pealetungi. Tegutsedes koos Korea Rahvademokraatliku Vabariigi Rahvaarmee, läksid nad üle vastupealetungile ja paiskasid lisõnmanlaste väeüksused tagasi lõunasse 5-10 km sügavuselt üle 38-laiuskraadi.

Võttes initsiatiivi enda kätte, Rahvaarmee väeosad saa-

1 G. Malenkov, Aruandekõne UK(b)P Keskkomitee tööst partei XIX kongressile, Tallinn 1952, lk. 30.

2 А.Я.Вышинский, Выступление на заседании политического комитета Генеральной Ассамблеи ООН по корейскому вопросу, Госполитиздат 1952, стр. 30.

vutasid edaspidises sõjategevuses suuri edusamme. Lõuna-Korea marionettide väed põgenesid paaniliselt, nende võitlusvõime oli madal, mistõttu nad ei suutnud osutada püsivat vastupanu.

Taganedes lõunasse, vaenlasele jäi Pusani tugiala, kuhu ta hakkas koondama sõjatehnikat ja elavjõudu. 27. juunil 1950. a. Mac Artuhuri käsu kohaselt alustasid Ameerika Ühendriikide lendurid korea rahulike linnade ja külade igapäevast pommitamist, et seega kergendada maavägede vastupanuoperatsioone. Vaatamata Ameerika Ühendriikide sõjavägede tugevale vastupanule Põhja-Korea Rahvaarmee oli võidukas, ta vabastas 28. juunil Korea pealinna Sõuli, purustades seejärel Ameerika Ühendriikide sõjaväed Suvoni all.

Suuri edusamme oli Põhja-Korea Rahvaarmeel ka Korea edelaosas, mis vabastati mõningate päevade võitluse tulemusena ameerika okupantidest. Esimese kahe kuu võitlustulemusena vabastati 90 % kogu Lõuna-Korea territooriumist ameerika imperialistidest ¹.

Ameerika Ühendriikide "väik-sõja" plaan Koreas kukkus läbi ². Plaan nägi ette, et 1-2 nädala jooksul vallutatakse Phönjan, 2-3 nädalaga haaratakse kogu Põhja-Korea territoorium ning jõutakse välja Hiina piirile. Sellega oleks loodud

1 Л.Перов, Американская агрессия в Корее, Госполитиздат 1951, стр.62.

2 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат, 1951, стр.303.

baas pealetungiks Hiina Rahvavabariigile.

Peale "välksõja" läbikukkumist Ameerika Ühendriikide sõjaväe ülemjuhatus kutsus üles kogu ÜRO reaktsoonilist ~~liidrit~~ ^{juhtkonda} abistama teda sõjas Korea demokraatlike jõudude vastu.

Ameerika Ühendriigid püüdsid ära kasutada sõjas teiste kapitalistlike riikide sõjavägesid, n.ö. tuua tulest kasta-¹ neid välja võraste kätega. ÜRO, olles alistunud Ameerika Ühendriikide reeturlikule poliitikale, asus Rahvaste Liidu kuulsusetule teele, mattes maha oma moraalse autoriteedi.

Inglise leiboristlik valitsus, olles kuulekas oma Wall-Streeti isandatele, võttis osa agressiivsest sõjast Korea vastu. Ta andis oma sõja-merejõud, mis asusid Jaapani vetes, ja ka jalaväeosad Ameerika Ühendriikide sõjaväe ülemjuhatusse ² käsutusse.

Lõuna-Korea Pusan platsdarm oli muudetud Ameerika Ühendriikide võimsaks pealetungi baasiks. 1950. sept. ^{abista-} ~~abista-~~ sid Ameerika Ühendriikide ja Li Sõn Mani väeüksused pealetungi Põhja-Korea Rahvaarmeele. Sellega algas teine etapp Korea sõjas.

15., 16. sept. Ameerika Ühendriikide väejuhatus saatis

1 Е.А.Шигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, ~~стр.317.~~

2 И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корею, Госполитиздат 1951, стр.3087
ук. 309.

Intšoni lahes maale suure dessantüksuse, lootes sellega ära lõigata Korea Rahvaarmee taganemise tee¹. Dessanti toetasid tanki-, kahurväe- ja jalaväeüksused maalt, Ameerika Ühendriikide väeosad hõivasid Intšoni linna.

Korea Rahvaarmee oskuslik taganemine ajas Ameerika Ühendriikide plaani nurja. Vaenlase vägede suure üleoleku tagajärjel olid Korea Rahvaarmee väeosad sunnitud taganema Põhja-Korea territooriumile. Interventide väed vallutasid Põhja-Korea ning rida teisi linnu Põhja-Koreas.

Rahvaarmee, koondanud oma väeüksused, pani vaenlase pealetungi seisma Põhja-Korea põhjaosas. Korea alistamise ajas nurja Korea Rahvaarmee kangelaslikkus ja tema oskuslik juhtimine Kim Ir Semi poolt.

Interventide poolt vallutatud aladel kehtestati terroristlik režiim ja rajati hulgaliselt kontsentratsioonilaagereid, kus hukkusid tuhanded korea patrioodid nälja ja piinamiste tagajärjel².

Kindral Mac Artuhur, joovastatud ajutisest edust, teatas, et sõda Koreas on jõudnud lõpule ja toonud võidu ameerika imperialistidele. Ameerika Ühendriikide väejuhatuse aga liiga vara kroonis end võidupärjaga.

1 Коре́йская Наро́дная Демократи́ческая Респу́блика, Москва 1954., lk. 404.

2 Л.Перов, Американская агрессия в Корее, ~~Рос-политический~~ 1951, стр. 64, 65.

Korea Rahvademokraatlikule Vabariigile tuli appi hiina rahvas. Hiina demokraatlike parteide otsus väljendas kogu hiina rahva soovi: abistada vennalikku korea rahvast võitluses ameerika imperialistide vastu. Hiina vabatahtlike väeüksused suundusid Korea rindele, et hävitada ühine vaenlane. Vastuseks sellele andis Truman käsu Ameerika Ühendriikide sõjalaevastikule okupeerida Hiina saar Taiwan.

1950.a. lõpul toimus rindetegevuses otsustav pööre, sõda nihkus III. etappi. Korea Rahvaarmee ja Hiina vabatahtlike väeüksused läksid üle pealetungile kõigil rindelõikudel. Rindetegevust soodustas tugev partisaniliikumine vaenlase tagalas.

Mac Arthur alustas Põhja-Koreas vastupealetungi eesmärgil, et lüüa Rahvaarmee üksused Mandžuuriasse. Interventide väed aga sattusid tugevale vastupanule ning olid sunnitud taganema. Rahvaarmee üksused vabastasid Süüli ja läksid üle 38-laiuskraadi. 1951.a. märtsist alates toimueid võitlused vahelduvate rünnakutega 38-laiuskraadi piirkonnas.

Hiina Rahvavabariik esitas ÜRO-le Korea küsimuse rahuliku lahendamise programmi, samuti nõudis ta Ameerika Ühendriikide sõjavägede äraviimist Taiwanilt. Oma lüüasaamise varjamiseks kasutasid Ameerika Ühendriigid oma enamust ÜRO-s ning sundisid ÜRO-le peale erisuguse otsuse vastuvõtmise Hiina suhtes: 1951.a. veebruaris Hiina Rahvavabariik

1

kuulutati agressiivseks pooleks . Selline otsus olü tösi-
olude võltsimine ja ei pimestanud demokraatlikku maailma,
küll aga viitas see ÜRO moraalsele langusele.

Hiina Rahvavabariigi ettepanekud Korea küsimuse rahu-
likuks lahendamiseks lükati Ameerika Ühendriikide poolt
tagasi.

Analüüsisides Korea sündmuste käiku, märkis J.V. Stalin:
"Kui Inglismaa ja Ameerika Ühendriigid lükkavad lõplikult
tagasi Hiina Rahvavalitsuse rahuettepanekud, siis sõda
Koreas võib lõppeda ainult interventide lüüasaamisega."²

Ameerika Ühendriigid suurendasid oma agressiooni. Nen-
de õhujõud pommitasid barbaarselt Korea linnade rahulikke
elanikke. Alates 1951. a. veebruarist võttis Ameerika Ühend-
riikide väejuhatuse rindel tarvitusele mürsud, mis olid
täidetud mürkgaasiga.³

Need katsed, murda Korea Rahvaarmee ja hiina vabataht-
like kangelaslik vastupanu, ei andnud tulemusi.

Ebaõnnestumised sõjas tekitasid Washingtonis tõsist
meelepaahatormi ning tingisid uute relvade tarvituselevõtu.
Ameerika agressorid hakkasid valmistama erilist bakterio-
loogilist relva.

Li Sõn Mani "valitsuse" salajases arhiivis leidunud

1 Л.Перов, Американская агрессия в Корее, ~~Рос-~~
~~политиздат 1951, стр.74.~~

2 J.V. Stalini jutuaajamine "Pravda" kirjasaatjaga, Tallinn
3 Л.Перов, Американская агрессия в Корее, ~~Рос-~~
~~политиздат 1951, стр.74.~~

dokumentidest selgub, et juba enne sõja algust oli ette nähtud bakterioloogilise sõja teostamine Koreas ¹.

Fakt bakterioloogilise relva kasutamisele võtmisest viitas asjaolule, et Ameerika Ühendriikide avantüristlik poliitika oli määratud läbikukkumisele. Sõjaliste kaotuste tagajärjel Ameerika Ühendriikide positsioon rahvusvahelisel areenil läi kõikuma. Selle taassaavutamiseks haaras Ameerika Ühendriikide valitsus kinni kõige härmistest abinõudest. Bakterioloogilise relva kasutamine tingis kogu vabadustarmastava tsiviliseeritud maailma meelepaha ja hukkamõistmise inimkonna vaenlase üle - Ameerika Ühendriikide avantüristide ja tema käputäie kaasajooksikute - lisõnmanlaste kliki üle.

Korea Rahvademokraatliku Vabariigi välisasjade minister esitas 8. mail 1951. a. ÜRI Peaassambleele ja Julgeolekunõukogule valju protesti Ameerika Ühendriikide sõjajõudude ülemjuhatusete tegude kohta, kes võttis tarvitusele bakterioloogilise relva. Välisminister nõudis Mac Arthuri, Ridgeway jt. isikute kohtu alla andmist, kes on süüdi selles aktis ².

ÜRO vaikis need asjaolud surnuks ning tugevdas oma sõjajõude võitluses Korea ja Hiina demokraatlike jõudude vastu.

Koondades oma väeüksusi ja paisates lahingusse uusi

1 Л.Перов, Американская агрессия в Корее, Рос-политический журнал 1951, стр. 75.

2 Sealsamas, lk. 76.

sõjaväekontingente, interventidel õnnestus tungida 28. aprilliks 1951. a. 25 km kaugusele põhjapool 38-laiuskraadi¹.

Rahvaarmee koos hiina vabatahtlike üksustega löi interventide pealetungi tagasi ja paiskas Ameerika Ühendriikide väed kaugemale lõunasse üle 38-laiuskraadi. See uus ebaõnnestunud rünnak maksis imperialistidele hulgaliselt kaotusi inimjõudude ja tehnilise varustuse osas.

23. juunil 1951. a. Nõukogude Liidu esindajad ÜRO-s tõstsid uuesti üles küsimuse Korea küsimuse rahuliku lahendamise kohta. Kogu maailma rahvad nõudsid üha energilisemalt Ameerika Ühendriikide agressiooni lõpetamist Koreas.

Ameerika Ühendriigid olid sunnitud alistuma maailma progressiivse inimkonna nõudmistele ja nii algasid 10. juulil 1951. a. Kesoni rahuläbirääkimised.

Läbirääkimiste ajaks oli ette nähtud tulevahetuse lõpetamine rindel, kuid Ameerika Ühendriigid rikkusid seda kokkulepet, nad jätkasid pidevalt Põhjanjani pommitamist, tulistasid läbirääkimistele saabuvat Korea-Hiina delegatsiooni vaatamata heisatud valgetele lippudele ja jätkasid sõjavägede pidevat juurdevedu Kaug-Itta.

Ameerika imperialistid püüdsid läbirääkimisi igasuguse katsetega nurja ajada, kuid Korea ja Hiina esindajatel

I И.Кравцов, Агрессия американского империализма в Корее, Госполитиздат 1951, стр. 423.

õnnestus siiski saavutada kokkulepe vahelepe projekti peamistes punktides. Lahendamata jäi esialgu sõjavangide vahetamise küsimus, mis omas kõige teravamal iseloomul.

Saavutatud kokkuleppe ajasid aga Ameerika Ühendriigid juba läbirääkimiste käigus nurja: juba 5. aug. 1951.a. Ameerika Ühendriikide sõjaväe ülemjuhatus andis käsu õhujõududele purustada Põhja-Korea linnad ja muuta need kõrbedeks.

Ameerika Ühendriikide sõjavägede ülemjuhatus pani kõik oma lootused pealetungile, mis algas 18. augustil 1951.a. ¹. See pealetung oli suunatud peamiselt ida- ja keskrindele eesmärgiga läbi murda rinnetest ja vallutada Almasi mägede rajoon, mis on rikas volframist, niklist ja kullast. ²

Ameerika imperialistide pealetung nurjus, intervendid kaotasid surnutena, haavatutena ja vangilangenutena 60 000 inimest. ³

Septembris-oktoobris teostasid intervendid nn. sügise pealetungi. Selle rünnaku sihiks oli läbi murda liin Põhjanjani peale. Ka see interventide katse aeti Korea Rahvaarmee ja Hiina vabatahtlike väeüksuste poolt nurja.

Viimased ebaõnnestunud pealetungid andsid Ameerika

1 М.П.Толченков, Вооружённая борьба корейского народа за свою свободу и независимость, Москва 1952, стр. 56.

2 Е.А.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость и демократию, Москва 1952, стр. 347.

3 Sealsamas, lk. 347.

Ühendriikide valitsusele suure moraalse löögi. Püüdes oma olukorda kergendada. Ameerika Ühendriigid võtsid alates 1952.a. jaanuarist pidevalt tarvitusele bakterioloogilise relva.

Rahvusvaheline juristide-demokraatide ja Hiina komisjon kontrollis märtsis 1952.a. tõendeid bakterioloogilise relva kasutamise kohta ja tegi kindlaks, et surma ja haiguste levitamiseks Põhja-Koreas on ameerika imperialistid pildunud alla kärbsed ja teisi putukaid - bakterite kandjaid. Komisjon süüdistas ameerika interventsiooni kõige raskemas kuriteos rahulike elanike vastu ja keelas bakterioloogilise relva edasise tarvitamise.

Ameerika röövvalitajate verised kuriteod kutsusid esile valju protesti kogu maailma rahvaste hulgas. Nõuti Ameerika Ühendriikide agressiooni kohest lõpetamist Koreas.

Paralleelselt sõjategevusega algasid uued vahepeal läbirääkimised Koreas. Ameerika imperialistid esitasid üha komplitseeritumaid nõudmisi, et mitte saavutada kokkulepet Korea küsimuse rahulikuks lahendamiseks. Peale seda, kui jõuti kokkuleppele demarkatsiooniküsimuses^x, taotlesid USA vahelesegamise poliitikat Korea RDV siseasjadesse.

Vangide vahetamise küsimuses esitasid USA valeliku versiooni selle kohta, nagu ei tahaks Korea Rahvaarmee

x

piirjooneks määrati 38-laiuskraad.

ja hiina vabatahtlike väeüksuste vangilangenud sõdurid tagasi minna oma kodumaale. Tegelikult aga püüdsid USA vange igati kinni hoida ja anda nad lisõnmanlaste kliki kätte, kes määraks neile "õiglase" karistuse.

Ameerika vangilaagrites valitses kohutav terror, toimusid piinamised ja sagedased sõjavangide hukkamised. Piinamiste eesmärgiks oli jõuda nii kaugemale, et vangid annaksid avalduse oma soovi kohta mitte minna tagasi kodumaale.

Sellised Ameerika alatud võtted ei andnud tagajärgi, metsikud piinamised ja terror ei suutnud murda vangilangenud korea ja hiina sõduri patriotismi, ükski ameerika imperialistide vägivald ei suutnud neid sundida astuma oma kodumaa reeturi häbitule teele. Selle tulemusena algasid Kotšedo laagris 1952.a. veebruaris nende vangide massilised hukkamised, kes olid julgenud astuda ameerika imperialistide vastu ja kaitsta oma kodumaad. Kotšedo saarel langes ameeriklaste vägivald ohvriks enam kui 7000 korea ja hiina patriooti¹.

Kotšedo sündmused demonstreerisid järjekordselt kogu maailmale Ameerika imperialismi tõelist palet. Need kuriteod näitasid, et WallStreeti monopolikuningad on valmis kõigeks, nad on valmis orjastama kogu maailma rahva, et saada ainult hiiglaslikke kasumeid.

1 E.A.Пигулевская, Корейский народ в борьбе за независимость, и демократию, Москва, 1952, стр. 350

Rahuläbirääkimised, mis vahepeal oli katkenud sõjavangi-
de vahetamise küsimuse pärast, jätkusid Panmõntsonis, Lä-
birääkimiste ajal ameerika intervendid teostasid pidevalt
pommirünnakuid hüdroelektrijaamadele jt. mittesõjalistele
eesmärkidele. Ameerika imperialistid näitasid seega kogu maa-
ilmale, et nad ei taha rahu, vaid sõjalise agressiooni laiend-
damist, selle muutmist kolmandaks maailmasõjaks.

J.V. Stalin paljastas imperialistide poliitika, mille
juhiks olid Ameerika Ühendriigid. "... Ameerika Ühendriiki-
des, Inglismaal ja samuti ka Prantsusmaal on agressiivseid
jõude, kes ihkavad uut sõda. Nad vajavad sõda ülikasumite
saamiseks, teiste maade riisumiseks. Need on miljardärid ja
miljonärid, kes suhtuvad sõjasse kui tuluartiklisse, mis
annab kolossaalseid kasumeid... Nad püüavad petta oma rah-
vaid selleks, et sundida neile peale oma agressiivseid plaan-
e ja kiskuda nad uude sõtta" ¹.

Ameerika Ühendriikide imperialistid sõlmisid lepingud
baaside saamiseks Austraalia ja Uus-Meremaaga, kindlustades
seega end Ida-Aasias ja Vaiksel ookeanil. Senised Briti
dominioonid muudeti nüüd Ameerika sõjalisteks baasideks.

Ameerika agressiivsete plaanide vastu astus välja
kogu maailma rahupooldav rahvas. Aasia ja Vaikse ookeani

1 J.V. Stalini jutuaajamine Pravda kirjasaatjatega,
Tallinn 1951, lk.7.

rahupooldajate kongressil Pekingis 2. - 12. okt. 1952. a. ja Rahvaste Rahukaitse kongressil Viinis 12. - 19. dets. 1952. a. võeti vastu otsus sõja kiire lõpetamise kohta Koreas ¹.

Kapitalistlike maade töötajad keeldusid vedamast sõjamoona Lõuna-Koreasse. Paljudes kapitalistlike maade ettevõtetes puhkesid protestistreigid, kus esitati nõudmine vahe-
rahu sõlmimise ja sõjategevuse lõpetamise kohta.

USA anastuslike plaanide vastu astus välja kogu maailma progressiivne inimkond. Ameerika monopolistide kavatsused löigati läbi. Kui ameerika imperialistid ja lisõnmanlased alustasid sõda Korea rahva vastu 25. juunil 1950. a., oli nende eesmärgiks maa kiire vallutamine ja selle rikkuste omandamine. Juba 1920. a. juhtis sellele tähelepanu V. I. Lenin, kes ütles, et "seda Korea maiuspala tahavad ära kiskuda ameeriklased" ².

Ameeriklaste plaanid kukkusid läbi, "rahuarmsatav korea rahvas tõusis üles püha võitlusse ameerika interventide vastu, oma vabaduse ja sõltumatuse eest" ³.

11. aprillil 1953. a. kirjutati alla haavatud sõjavangide ärasaatmise resolutsioonile, 8. juunil 1953. a. aga nõusolekule kõikide sõjavangide ~~ärasaatmise~~ ^{vabestamise} resolutsioonile.

1 Большая Советская Энциклопедия, Т 22 / II изд / стр.

2 В. И. Ленин, Соч., Т. 31, ~~Воспоминания 1950~~ ^и стр. 415.

3 М. С. Драгилъев, Америкка Ühendriigid - imperialistliku agressiooni organiseerija ja maailma reaktsiooni tugi, lk. 32

4 ~~Корейская Народная Демократическая Республика, Москва, 1954, стр.~~

Peale seda agressorid tegid kõik, et uuesti katkestada läbirääkimisi ja alustada uut pealetungi Põhja-Koreale. Need katsed aga kukkusid interventidel läbi.

18. juunil 1953. a. vabastasid lisõnmanlased Lõuna-Korea vanglilaagreist 27 000 Põhja-Korea sõjavangi, kes juba vägivaldselt olid mobiliseeritud marionetlikku Lõuna-Korea ¹ armeesse .

27. juulil 1953. a. olid ameeriklased sunnitud alla kirjutama Panmõntšoni vaherahulepingule Koreas ja lõpetama samal päeval sõjategevuse. ²

Sõda Koreas oli lõppenud, 27. juuli läks ajalukku korea rahva võidupäevana. Korea rahva võit näitas rahvademokraatliku korra suurt võimsust, kuid näitas ühtlasi seda, et rahulikul teel, kapitalistidega kokkuleppe teel on võimatu saavutada demokraatia võitu, mida tõendasid kolm sõjaastat Koreas.

Üheks peamiseks korea rahva võidu tingimuseks oli hiina vabatahtlike vennalik toetus ja kõigi rahupooldajate suur abi. Korea võitlejad andsid ameerika interventidele kolme sõjaasta jooksul tohutuid lööke. Ameeriklased kaotasid enam kui üks miljon sõdurit ja ohvitseri.

"Sõda Koreas tõi sisse suuri kasumeid ameerika kapitalistidele, kuid kõigutas USA sõjalist positsiooni, hal-

1 Большая Советская энциклопедия, Т 22 /Второе издание/, стр. 609.

2 Корейская Народная Демократическая Республика, стр. 437.

vendas ameerika rahva olukorda ja tugevdas neis vihkamist sõja vastu¹ .

"Sõjaohutajaid isoleeritakse kogu maailma ühiskondlikus arvamises üha enam. Nende jaburlikud plaanid on määratud veel kindlamale kokkuvarisemisele kui Hitleri katse panna maksma Saksa imperialismi maailmavalitsemine² .

1 Большая Советская Энциклопедия, Т. 22, /второе издание/ стр. 609.

2 A. Leontev, Kapitalismi üldkriisi edasine teravnenine pärast teist maailmasõda, Tallinn 1950, lk. 54.

VII KOREA RAHVA VOITLUS KOREA KÜSIMUSE

RAHULIKU LAHENDAMISE EST

Sõjategevus Koreas on lõppenud, kuid veel ei loobu Ameerika Ühendriikide agressorid oma anastuslikest plaanidest ja mõtetest. ~~Veel suurema visadusega teevad nad ettevalmistusi, et alata uut sõda. Nad peavad suure visadusega "külma sõda" Nõukogude Liidu ja kogu demokraatliku loeri vastu.~~

Kerkib kahtlemata üles küsimus, ~~kellele on vaja sõda,~~ kellele on vaja sõda, kes on huvitatud sõjast? Vastuse sellele küsimusele annavad konkreetsed faktid ja arvud.

Sõja algul Koreas kasvasid tohutu kiirusega Põhja-Ameerika Ühendriikide monopolistide kasumid. Nii suurenesid "... Ameerika Ühendriikide kapitalistlike monopolide kasumid 3,3 miljardilt dollarilt 1938.aastal 42,9 miljardi dollarini 1951.aastal, s.o. 13-kordseks"¹.

Sõjatööstus osutus sõjaastail tähtsamaks tööstusharuks,² "sõda toidab seda tööstust. Tööstus toidab sõda".

Sõda Koreas oli suureks võimaluseks militaristidele suurendada oma kasumeid, viia need keskmiselt tasemelt maksi-

1 G.V.Kozlov, Masilma kapitalistliku süsteemi Üldkriis ja selle teravnemine sõjajärgsel perioodil, ~~Tallinn 1953~~, lk.39.

2 Д.Заславский, Перемирие в Корее - важный вклад в дело мира, ~~Геополитический журнал 1953~~, стр.9.

maalse sissetulekuni.

Sõja käigus Koreas juunist 1950.a. kuni 1952.a. lõpuni USA monopolistide sissetulekud kahekordistusid ¹.

Agressorid ei taha loobuda agressiivsetest plaanidest, nad püüavad jätkata "külma sõda", alustada uut sõjategevust Koreas, tugevdada sõjalist konjunktuuri. Nii räägib autode kuningas Henry Ford II: "Meie võime liikuda kahest liinist ühele. Üks nendest - sõda, teine - pankrott" ².

Püüdes säilitada kolossaalseid kasumeid, "Ameerika imperialism teostab järjekindlalt Ameerika Ühendriikide militariseerimise poliitikat. Ameerika Ühendriikide kulutused armeele ja laevastikule ulatuvad aastas üle 11 miljardi dollari. Ameerika Ühendriikide relvastatud jõudude ülalpidamiseks assigneeriti 1947.-1948.a. 35 prot. eelarvest ehk 11 korda rohkem kui 1937.-1938.a. ³.

Kogu maailma rahvad kommunistlike parteide juhtimisel astuvad Ameerika Ühendriikide agressiivsete plaanide vastu. Imperialistide soov - alustada uut sõda - ei leia pinda rahvusvahelisel areenil. "Maailma rahvad ei taha sõda. Rahu pooldavad jõud on nii tähtsad ja suured, et kui need jõud

1 Д.Заславский, Перемирие в Корее - важный вклад в дело мира, Республиканец 1953, стр.12.

2 Sealsamas, lk.15.

3 A.Zdanov, Rahvusvahelisest olukorrast, Tallinn 1948, lk.20.

jäävad rahu kaitsmisel püsivaks ja kindlaks, kui nad näitavad üles vastupidavust ja kindlust, nurjuvad agressorite plaanid täielikult¹ .

Ameerika Ühendriikide plaanid nurjusid Koreas, neil ei õnnestunud Koread isoleerida kogu maailmast ja muuta see oma platsdarmiks.

Korea rahvas, tuginedes vennalikule hiina rahvale, andis ameerika imperialistidele purustava hoobi ning kukutas läbi nende võimuahned kavatsused Korea suhtes.

Korea rahva innastusel tugevdasid ka teised koloniaal- ja sõltuvate maade rõhutatud rahvad võitlust orjastajate vastu oma maa sõltumatuse ja vabaduse eest.

"Asumaade rahvad ei taha enam elada endist viisi. Ema-
maa valitsevad klassid ei saa enam asumaid endist viisi valit-
seda. Katsed maha suruda rahvuslikku vabadusliikumist sõjali-
se jõuga pörkavad nüüd asumaade rahvaste üha kasvavale relvas-
tatud vastupanule ja viivad pikalevenivate koloniaalsõdadeni²
(Hollandi-Indoneesia, Prantsusmaa-Viet-Nam)".

Rahu Koreas on suur panus rahuüritusse, see näitab, et rahuidud kogu maailmas on tugevamad sõjajõududest.

Peale rahu sõlmimist Korea rahvas astus suurde üles-
ehitustöösse, et muuta võimsaks oma demokraatlik kodumaa.

1 A. Zdanov, Rahvusvahelisest olukorrast, Tallinn 1948, lk. 34.

2 Sealsamas, lk. 8.

Nõukogude valitsus abistas selles suures ja vastutusrikkas töös korea rahvast. Nii on Korea rahvas asunud Vabariigi ajutise pealinna Phõnjani taastamisele¹. Sõja ajal valisid ameerika agressorid Phõnjani oma pommirünnakute peamiseks märklauaks. Phõnjani 82 rajoonist muudeti 74 rajooni varemeiks, 70 000 maja 73 000-st purustati täielikult ja ülejäänud 3000 maja hulgas ei jäänud ükski maja vigastusteta.

Praegu taastavad töötajad valitsuse otsusel edukalt linna.

Uue Phõnjani ülesehitamise periood on ette nähtud 15 - 20 aastaks. Selle aja jooksul suureneb Phõnjani elanike arv üldplaani kohaselt miljoni inimeseni.

11.-19.sept. 1953.a. toimusid Moskvas Nõukogude valitsuse ja Korea Rahvademokraatliku Vabariigi delegatsiooni vahel läbirääkimised².

Läbirääkimiste käigus lahendati Korea edasise arengu küsimusi ja tugevdati sõbralikke suhteid Nõukogude Liidu ja Korea Rahvademokraatliku Vabariigi vahel. Võeti vastu ühine otsus Korea rahvamajanduse taastamise kohta, mis sõja ajal oli saanud tublisti kannatada.

Nõukogude rahvas abistab korea rahvast tema sõjas

1 Rahva Hääl. Nr.87, 13.aprillil 1954.

2 Д.Заславский, Перемирие в Корее - важный вклад в дело мира, ~~Республика~~ 1953, стр.37.

saadud raskete haavade parandamisel. Ulatuslik majanduslik abi võimaldab Korea RDV-l kiiremini taastada tööstus ja elektrijaamad, ehitada uusi tööstuslikke ettevõtteid, taastada transport, tõsta kogu elanikkonna materiaalsed taset. Lisaks sellele NSV Liit saadab Koreasse tehnilisi spetsialiste, uusimaid tööpinke ja muid tööriistu, samuti kaupa elanikkonna igapäevaseks tarviduseks.

Sõja ajal täielikult purustatud Phönjani Stalini prospektil ja linna peamagistraalidel kurseerivad hiljuti Nõukogude Liidust saadetud mugavad ¹autobussid. Tänu Nõukogude Liidu, Hiina ja rahvademokraatia maade rahvaste abile on taastatud ja alustanud tööd Phönjani tekstiilvabrik. Möödunud aasta lõpus ehitati valmis Phönjani ajutine vaksal.

Moskva läbirääkimised tugevdasid korea ja nõukogude rahva sõprust, kindlustasid kogu maailma rahuüritust.

Kaug-Ida rahvad omavad nüüd kõik tingimused selleks, et kindlustada rahu Aasias. Peamine nendest tingimustest on suure Rahvusliku Hiina rahvusvaheline autoriteet ja poliitika.

Nõukogude Liidu ja Hiina Rahvavabariigi sõprus on rahu ja rahvaste julgeoleku võimsaks kantsiks. Ta teenib õiglast rahupanti Koreas, tagab Korea rahvale õnneliku tuleviku.

Korea Rahvademokraatliku Vabariigi ainsaks sooviks on taastada oma maa rahvuslik ühtsus. Tööpartei juhtimisel NSV Liidu, Hiina Rahvavabariigi ja Euroopa rahvademokraatia

1 Rahva Hääl, nr.87, 13.aprillil 1954.a.

maade vennalikul toetusel korea rahvas sammub kindlalt majanduse taastamise ja töusuteel, materiaalse baasi kindlustamise teel oma maa rahulikuks ühendamiseks.¹

Korea rahva sõbrad NSV Liidus ja kogu maailmas soovivad korea rahvale edu nende raskete ja suurte ülesannete lahendamiseks.

Rahvad seisavad rahu valvel, nad taotlevad rahu lõplikku reguleerimist Koreas. Rahvad teevad kõik selleks, et kindlustada rahu kogu maailmas.

ÜRO Peaassamblee VIII istungjärgul Nõukogude valitsus uuesti tegi konkreetsed ettepanekud aatomirelva keelamise ja sõjarelvastuse vähendamise kohta, samuti nõuti ettepanekutes sõjaliste baaside likvideerimist võrastel territooriumidel ja sõjapropaganda lõpetamist.

Põhja-Ameerika Ühendriigid taotlevad vaherahu katkestamist Koreas, nende püüdeks on päästa valla uus agressioon, mässida inimkond kolmandasse maailmasõtta. Sellel eesmärgil otsustas Ameerika Ühendriikide valitsus^{1954.a.} 20. aprillist 25. juunini Lõuna-Koreas läbi viia suured sõjalised manöövrid.²

Manöövrite läbiviimine on suunatud sellele, et luua pinev õhkkond rahvusvahelises olukorras, säilitada ja süvendada Koreas sõlmitud vaherahu ebakindlat iseloomu ning

1 Д.Заславский, Перемирие в Корее - важный вклад в дело мира, Госполитинформат 1955, стр.39,40.

2 Rahva Hääl, nr.88, 14.aprillil 1954.

lõpptulemusena Korea küsimuse rahulik reguleerimine nurja ajada.

Samuti on agressiivselt meelestatud Ameerika Ühendriikide käsilased Koreas - Li Sõn Mani klikk. Li Sõn Man "... pani ette kaks plaani sõjategevuse uuestialustamiseks Koreas: esimeseks plaaniks on alustada Koreas viivitamatult sõjategevust nende Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni liikmeks olevate maade vägedega, kes on valmis Lõuna-Korea vägesid toetama; teiseks plaaniks on realiseerida kindral van Fliti juhtimisel Ühendriikide poolt finantseeritav programm, mis näeb ette Lõuna-Korea maitsmaa-armee tunduvat suurendamist, kes Ameerika Ühendriikide õhu- ja merejõudude abil alustaks uuesti sõjategevust Koreas"¹.

Korea rahvas ei taha sõda, tema üksmeelseks sooviks on Korea rahulik ühendamine demokraatlikul alusel ja sõltumatu demokraatliku riigi loomine.

Korea lõunaosa okupeerinud Ameerika Ühendriikide imperialistid, tallates toorelt jalge alla korea rahva õiglast rahvusliku ühinemise taotlust, ajasid aga Korea lõhestamise ja rahva orjastamise poliitikat.

Nüüd, kus agressorid on saanud lüüa, püüavad Ameerika

1 Rahva Hääl, nr.89, 15.aprillil 1954.a.

Ühendriikide imperialistlikud ringkonnad ja marionetlik Lõuna-Korea valitsus endiselt kõigiti takistada Korea küsimuse rahulikku lahendamist ja valmistavad ette uusi sõjalisi avantüüre.

Kohe peale vaherahu sõlmimist ilmsesid selle lepingu rikkumise juhud Ameerika Ühendriikide ja Li Sõn Mani kliki poolt. Sageli ilmusid Li Sõn Mani üleskutsed "retkele põhja".

Need faktid näitavad, et Ameerika Ühendriikide valitsevad ringkonnad püüavad säilitada Kaug-Idas pinevat olukorda.

Korea rahva õiglane võitlus rahvusliku ühinemise ja sõltumatu demokraatliku riigi loomise eest leiab toetamist kogu maailma rahuarmastavatel rahvastel.

Korea küsimuse rahulikuks lahendamiseks algas välis-
ministrite Genfi nõupidamine¹. Nõupidamine peab leidma teed Korea rahvuslikule ühendamisele demokraatlikel alustel.

Genfi nõupidamiste eelsel perioodil toimusid agressiivsete ringkondade provokatsioonilised manöövrid. Sõulis kõlasid avalikult üleskutsed sõjategevuse uuestialustamiseks Koreas, propageeriti sõjakäiku põhja poole. Sõuli valitsuse nõudel lubas Ameerika Ühendriikide valitsus suurendada sõjalist abi Lõuna-Koreale. Tehti kõik, et Genfi nõupidamine ei saavutaks mingisugust edu demokraatliku leeri kasuks.

1 Rahva Hää, Nr. 101, 29. aprillil 1954.

Li Sön Man teatas jultunult, et "tema valitsuse esindajad sõidavad Genfi ainult selleks, et tõestada läbirääkimiste kasutust"¹.

Kõike eelnenut kinnitas oma sõnavõtuga Lõuna-Korea välisminister Bjon Jon Te, kes püüdis veeretada Lõun-Korea valitsuselt ja Ühendriikidelt vastutust Korea lõhestamise eest ja Ameerika agressiooni eest ning kordas kulunud laimu Nõukogude Liidu, Hiina Rahvavabariigi ja korea rahva demokraatlike jõudude aadressil.

Korea Rahvademokraatliku Vabariigi välisminister Nam Ir oma sõnavõtus Genfi nõupidamisel 27. aprillil 1954.a.² märkis, et korea rahvas peab Korea küsimuse lahendamist väga tähtsaks ja avaldab lootust, et nõupidamine soodustab selle küsimuse rahuliku lahendamist.

Nam Ir rõhutas, et Korea küsimuse lahendamisel on peaaüksandeks Korea rahvuslik ühendamine, ühtse, sõltumatu, demokraatliku Korea riigi loomine rahulikul teel.

Tähtsaimaks tingimuseks, mille abil on võimalik üldse saavutada Korea rahulik ühendamine demokraatlikul alusel, on välismaiste vägede väljaviimine Koreast, sest välismaiste vägede viibimine Koreas põhjustab välismaist vahelesegamist Korea siseasjadesse.

1 Rahva Hääl, Nr.101, 29.aprillil 1954.

2 Sealsamas.

Nagu märkis Nam Ir, arvab Korea Rahvademokraatliku Vabariigi delegatsioon, et Koreast tuleb kuue kuu jooksul välja viia kõik välismaised väed. Korea ühendamine rahulikult teel on võimalik ainult siis, kui see jäetakse korealaste eneste hoolde ilma igasuguse väljastpoolt tuleva vahelesegamiseta.

Korea rahva sooviks on luua ülemaaline ühtne demokraatlik valitsus, kes esindab kogu korea rahvast. Sellist valitsust on võimalik moodustada ainult ülemaaliste valimiste läbiviimise teel korea rahva vaba tahteavaldusega.

Vastuseks sellele oma sõnavõtus J. Dulles¹ väljendas ilmselt umbusku korea rahva demokraatlikesse jõududesse, väites, et valimisi Koreas olevat võimalik läbi viia ainult välisriikide kontrolli all. Samuti astus ta välja Korea Rahvademokraatliku Vabariigi delegatsiooni nõudmise vastu viia Korea territooriumilt kuue kuu jooksul välja kõik välismaised relvastatud jõud, kuna see teeks võimatuks igasuguse surve avaldamise korea rahvale ja vahelesegamise tema asjadesse valimiste ajal ning seega tähendaks suurt sammu edasi demokraatlikel alustel Korea rahuliku ühendamise suunas. Dulles andis mõista, et Ameerika Ühendriigid ei kavatse oma vägesid Lõuna-Koreast välja viia, tunnistades sellega veel kord, et Lõuna-Korea režiim tugineb välismaiste

1 Rahva Hääl, nr.102, 30.aprillil 1954.

relvastatud jõudude toetusele.

Lükanud tagasi Korea Rahvademokraatliku Vabariigi delegatsiooni ettepanekud väitis Dulles siiski, et Ühendriigid taotleavad Korea ühendamist. Ent ta ei esitanud ühtki ettepanekut, mis oleks suunatud selle eesmärgi saavutamisele, ja näitas sellega, et tema avaldus Ameerika Ühendriikide soovist aidata kaasa Korea rahulikule ühendamisele on paljas deklaratsioon.

Hiina Rahvavabariigi delegatsiooni juht Tšou En-lai rõhutas nõupidamisel 28. aprillil 1954. a. ¹, et Hiina Rahvavabariigi delegatsioon toetab täielikult Korea Rahvademokraatliku Vabariigi välisministri ettepanekuid Korea rahvusliku ühtsuse taastamise ja kogu Koreas vabade valimiste läbi viimise suhtes.

Edasi märkis Tšou En-lai, et tuleb kiiresti võtta tarvitusele abinõud sõjavangide repatrieerimiseks ja lahendada küsimus rohkem kui 48 000 korea ja hiina sõjavangi vägivaldsest kinnipidamisest Ameerika Ühendriikide ja Lõuna-Korea võimude poolt ².

Ta ütles, et tuleb teha lõpp Ameerika Ühendriikide agressiivsele tegevusele ja kindlustada rahu Aasias. Sel-

1 Rahva Hääl, nr. 102, 30. aprillil 1954.

2 Rahva Hääl, nr. 106, 6. mail 1954.

leks aga peavad Aasia maad omavahel konsulteerima, et vastavate vastastikuste kohustuste teel teha ühiseid jõupingutusi rahu ja julgeoleku säilitamiseks Aasias.

Ameerika Ühendriikide riigisekretäri Dullesi ja Hiina Rahvavabariigi välisministri Tšou En-lai sõnavõttud näitasid veel kord, et Korea, kui ka teiste Aasia teravate probleemide lahendamisele lähenetakse kahel üksteisest järsult erineval viisil. Ameerika Ühendriikide lähenemist nendele probleemidele iseloomustab Aasia rahvaste seaduslike huvide ignoreerimine.

Tšou En-lai avaldus kõlas kirgliku ja veenva kinnitusega sellele, et ei Korea probleemi ega mingeid teisi Aasia probleeme, mis on tihedas seoses ülemaailmse rahu kindlustamise küsimusega, ei ole võimalik lahendada, niikaua kui ei ole tehtud lõppu Ameerika Ühendriikide praegusele poliitikale Hiina Rahvavabariigi ja teiste Aasia rahvaste suhtes, poliitikale, mis on nende rahvaste ootustega vastuolus.

29.aprillil 1954.a. istungil võttis sõna NSV Liidu välisminister V.M.Molotov .
1

Molotov andis Korea küsimuse sügava analüüsi ja ütles, et Nõukogude delegatsiooni arvates võivad Korea Rahvademokraatliku Vabariigi välisministri Nam Iri poolt esitatud

1 Rahva Hääl, nr.102, 30.aprillil 1954.

ettepanekud saada aluseks vastava otsuse vastuvõtmisele Korea küsimuses. Molotov avaldas ka Nõukogude delegatsiooni täielikku nõustumist Tšou En-lai arvamusega selle kohta, et soovitav on ühendada Aasia maade jõupingutused rahu kindlustamisel Aasias.

Seni jätkuvad läbirääkimised Korea küsimuse suhtes, kuna Ameerika Ühendriigid ja tema Euroopa kannupoisid ei taha loobuda oma agressiivsetest plaanidest ega kindlustada rahu kogu maailmas.

Kogu maailma vabadustarmastavate rahvaste sooviks on kindlustada Korea küsimuse rahulik reguleerimine. Kaug-Ida rahvad, kes võitlevad oma vabaduse ja sõltumatuse eest, tervitavad palavalt Genfi nõupidamist. Ajaleht "Harjan Rakjat" rõhutab: "On vaja teha kõik selleks, et nõupidamine lõpeks eduga... Loodame, et Genf leiab tee kindla rahu kehtestamiseks Aasias ja kogu maailmas."¹

Ameerika Ühendriigid seisavad oma moraalse-poliitilise nõrkuse tõel. Rahujõud on moodustanud võimsa armee, maailma rahvad on astunud välja Ühendriikide agressiivsete plaanide vastu. Rahujõud võidavad, "... kui rahvad võtavad rahu sülitamise enda kätte ja kaitsevad seda lõpuni"².

Kogu maailma rahvaste sooviks on, et Korea küsimus laiaks rahuliku lahenduse ja taastataks ühtne, sõltumatu, demokraatlik Korea vabariik.

1. Rahva Hää, nr.101, 29.aprillil 1954.

2. J.V.Stalin, Jutuaajamine "Pravda" kirjasaatjaga, Tallinn 1951, lk.8.

K o k k u v ö t e .

Käesolevas diplomitöös on püütud anda põhjoontes ülevaade kangelasliku korea rahva aastatepikkusest võitlusest oma vabaduse ja iseseisvuse eest. Algu toimus see võitlus Jaapani julma koloniaalse ikke vastu, lõppedes võiduga just tänu kangelaslikule Nõukogude Armeele, kelle võimsate löökide tulemusena purustati Jaapani parimad väeosad Koreas ja Mandžuurias. Jaapan oli sunnitud tingimusteta kapituleeruma. Korea rahvale avanes nüüd võimalus iseseisva ja demokraatliku riigi ülesehitamiseks, kuid, nagu eelnev käsitus näitas, Põhja-Ameerika Ühendriikide poliitika, mis oli suunatud Korea muutmisele oma kolooniaks ja sõjaliseks platsdarmiks Nõukogude Liidu ja Hiina Rahvavabariigi vastu, ajas selle nurja.

Põhja-Ameerika Ühendriikide agressiivse sissetungi tõttu Lõuna-Koreasse sai korea rahva üllate lootuste kehastuseks ainult Põhja-Korea, kus töötavad hulgad sealse Tööpartei juhtimisel koondasid kõik oma jõud suurele rahulikule ülesehitustööle vaba elu rajamisel. See ei olnud aga kooskõlas Põhja-Ameerika Ühendriikide imperialistide ega nende Lõuna-Korea käsilaste plaanidega. Nagu nägime, vallandasid nad 1950.a. kuritegeliku sõja Põhja-Korea vastu, mis tõi lugematuid kannatusi põhja-korea rahvale. Sõda lõppes siiski

ameerika imperialistide ja nende Lõuna-Korea kannupoiste haleda lüüasaamisega:neile sunniti peale rahu.

Võitlus, mis toimus Koreas, pole muidugi mitte isoleeritud nähtus tänapäeva maailmas, vaid üks ja seejuures terav episood võitlusest demokraatia ja sotsialismi ning reaktsiooni ja imperialistliku leeri, rahu ja sõjaõhutajate leeri vahel.

Korea rahvas saavutas selles võitluses võidu, olles suure hiina rahvaga kõige tihedamas seoses, otseselt toetatuna demokraatliku leeri poolt.

Korea rahva võit märgitses demokraatliku leeri uut suurt võitu, rahu ja sotsialismi võitu, mille jõud kasvavad iga päevaga.

Võitlus Koreas näitas selgesti, et imperialistid ei suuda enam orjastada rahvaid, kes avaldavad otsustavat vastupanu ning kes on lahutamatus seoses demokraatliku leeriga.

KASUTATUD KIRJANDUS

Marksismi-leninismi klassikud:

1. Ленин, В.И. Речь на собрании актива Московской организации РКП/с/к 6 декабря 1920 г., Соч.Т 31 1950, ст. 410-429.
2. Stalin, J.V. "Kaks leeri", Teosed 4.kd., Tallinn 1948, lk.225-228.
3. Stalin, J. Moskva linna Stalini valimisringkonna valimiseelsetel koosolekutel peetud kõned, Tallinn 1950.
4. Stalin, J. Sotsialismi majandusprobleemid NSV Liidus, Tallinn 1953.
5. Stalin, J. Jutuaajamine "Pravda" kirjasaatjaga, Tallinn 1951.

MSV Liidu juhtivate riigitegelaste tööd.

1. Zdanov, A. Rahvusvahelisest olukorrast, Tallinn 1948.
2. Malenkov, G. Aruandekõne UK(b)P Keskkomitee tööst partei XIX kongressile, Tallinn 1952.
3. Вышинский, А.Я. Выступление на заседании политического комитета Генеральной Ассамблеи ООН по корейскому вопросу, Москва 1952.

Allikad ja muu kirjandus.

1. Большая Советская Энциклопедия, Том 22 /Второе издание/
2. Варга, Е. Основные вопросы экономики и политики империализма, Москва 1953.

3. Заславский, Д. Перемирие в Корее—важный вклад в дело мира, Москва 1953.
4. Корейская Народная Демократическая Республика. Москва 1954.
5. Kozlov, G. V. Maailma kapitalistliku süsteemi üldkriis ja selle teravnemine sõjajärgsel perioodil. Tallinn 1953.
6. Кравцов, И. Агрессия американского империализма в Корее. Москва 1951.
7. Крайнов, П. Борьба корейского народа за независимость. Москва 1948.
8. Ли Чен Вон, Очерки по новой истории Корей, Москва 1952.
9. Масленников, В. А. Углубление кризиса колониальной системы империализма. Москва 1952.
10. Очерки по истории освободительной борьбы корейского народа, Москва 1953.
11. Пак, М. Н. Как готовилась американская агрессия в Корее. Москва 1951.
12. Перов, Л. Американская агрессия в Корее, Москва 1951.
13. Пигулевская, Е. А. Корейский народ в борьбе за независимость и демократию. Москва 1952.
14. Сахнин, А. Я. Корейский народ в борьбе за единство и независимость. Москва 1950,
15. Советский Союз и корейский вопрос. /Документы/ Москва 1948.
16. Толченнов, М. П. Вооружённая борьба корейского народа за свою свободу и независимость. Москва 1952.
17. Tšerpakov, V. A. Kapitalistlike maade arenemise ebahütlus ja nende vaheliste vastuolude teravnemine. Tallinn 1953.

Ajakirjandus.

1. "Rahva Hää1" nr. 87 13.aprillil 1954.
2. "Rahva Hää1" nr. 88 14.aprillil 1954.
3. "Rahva Hää1" nr. 89 15.aprillil 1954.
4. "Rahva Hää1" nr.101 29.aprillil 1954.
5. "Rahva Hää1" nr.102 30.aprillil 1954.
- 6."Rahva Hää1" nr.106 6.mail 1954.

S i s u k o r d.

	Lk.
Sissejuhatus	3 ^a
I KOREA JAAPANI IMPERIALISMI IKKE ALL	8
II KOREA VABASTAMINE NOUKOGUDE ARMEE POOLT JA KAHE POLIITILISE JOONE KUJUNEMINE KOREA KÜSIMUSES . . .	20
III PÕHJA-KOREA DEMOKRAATLIK ARENGUTEE , , , , , ,	29
IV LÕUNA-KOREA PÕHJA-AMEERIKA ÜHENDRIIKIDE IKKE ALL	38
V KOREA RAHVADEMOKRAATLIKU VABARIIGI MOODUSTAMINE. KOREA RAHVA VÕITLUS MAA RAHULIKU ÜHENDAMISE EEST.	49
VI KOREA RAHVA VÕITLUS PÕHJA-AMEERIKA ÜHENDRIIKIDE IMPERIALISTLIKU AGRESSIOONI VASTU	58
VII KOREA RAHVA VÕITLUS KOREA KÜSIMUSE RAHULIKU LAHENDAMISE EEST	49
Kokkuvõte	92
Kasutatud kirjandus	94